

Mustafa Erdal Güzeldemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.04.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1966 Karşıdaki Vapur

Karşıdan bir vapur geçiyor
içinde kim bilir kimler,
heyecan içinde.
Sevgililerine kavuşacaklar belki de.
Ben de giderdim o vapurla bir zamanlar,
beni de bekleyenler vardı,
karşı iskelede.
Ben de aynı heyecanı duyardım.
Ama şimdi yok
beni bekleyen,
zaten gitmiyorum ki, ben de oraya.
Ama isterdim yine de
her şeyin eskisi gibi olmasını;
bir vapur, bir iskele
ve bir sevgilim olmasını.

1966 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1966 Öyle Bir Gün Bekliyorum

Öyle bir gün bekliyorum,
o kadar sık gelmese de olur.
Ayda yılda bir değil,
bir ömürde rastlansa da olur.
Dolu dolu geçecek,
sevgi kokacak; buram buram,
dostluklarla bezenmiş.
Gerçekleşmese de olur,
bir tutam umut olsa yeter.
İşitmesem de olur, kulaklarımla
gönül gözüyle görsem yeter.
Ellerim uzanmış olsa da,
kucaklamak için kollarım
açılsa da sonsuza,
boş kalsa da geçmişteki arayışlarım,
öyle bir günü görebilsem.
Ömrümde bir kez yeter.

Bilsem de geleceğini,
bilmesem de,
bekliyorum.
Boş kalsa da kollarım,
ufukların ötesinde kalsa da gözlerim,
bakarken.
Kalbim boşa çarpsa da binlerce,
binbir ümit değil,
bir ümitle
öyle bir gün bekliyorum.
Sevgi, dostluk, umut getirecek
tek bir gün olsa
ömrümde bir kez, yeter.

1966 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Aşk Güzeldir

Mektubunda aşk istemem diyorsun,
"İğrenç, çirkin şey o".
Öyle sanma sevdiğim,
Sana öyle bir sen katar ki o,
Farkına varmazsın.
Seversin bir gün,
Pişman olursun belki de.
Şimdi devir başka,
Bakarsın o zaman ben istemem.
Fakat, şimdi istiyorum,
Yaklaş, kabul et beni.
Dönelim asırlar öncesine,
Varalım sevgilerin özgüsüne.
Sevgimiz bir şiir olsun,
Halkın dilinde söylensin dursun.
Ve sonra dönelim zamana,
İşitelim; tatlı güzel, temiz aşkımızı;
Ondan, onlardan hepsinden.
Ve şimdi de kavuşalım,
Yine,
Birbirimize.
Asırlar sonra,
Döndüğümüzde zamana,
Destan olsun aşkımız, efsane olsun,
Duysun herkes.
O zaman tatlılıkla yad edelim,
Şimdiyi
Ve,
Çok eskiyi.

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Bu Gece Yine

Bu gece yine mutsuzum.
Yine eski hatıralar canlandı.
Akşam bir baca tütüyordu gözümde,
yavaştan
bana eski günlerimi hatırlattı.
Akşamları soba etrafında
sohbet ederdik.
O zaman bilmezdim kıymetini
bu sıcak yuvanın.
Şimdi ise,
dışarıda gördüğüm
bacaların dumanları
bana mutlu eski günleri
hatırlatıyor.
Şimdi o mutluluğu,
evin o sıcaklığını ve
yanan sobanın dumanını
sigaramda buluyorum.

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Gözlerimde

Gözlerimde hayali yok
kulaklarımnda ınlamıyor
sesi.

Ama
karşımda
Mut lkemin sultanı var,
Tüm mitlerimi O'na.
bağlamışım.
Yeşil gözlüm
kumral sağlım,
Mut lkemin
Umut Sultanım
benim.

29 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Hayâl

Dün boğazda,
Emirgan'da yalnızdım.
Seni andım,
seni aradım hep.
Çiftler sessizce dolaşıyor
gözleriyle anlaşıyorlardı.
Seni aradım o an.
Bir ağaca kazıdım adını,
Ve yanına oturdum.
Mevsim sonbahardı.
Etrafım kahverengi yapraklarla doluydu,
saçların aklıma geldi.
Karşı kıyıda çam ağaçlarının yeşilliği,
gözlerini hatırlattı bana.
Şimdi yalnız değilim;
karşımdaki yeşilliklerde gözlerin,
yanımdaki kuru yapraklarda saçların,
ve
hayalimde sen varsın; Ayla'm.

28 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Hep Hayalimdesin

Aklımda sen varsın
seni düşünüyorum,
bir elimde sigara,
diğerinde kahve fincanı.
Yeşil fincandaki kahve.
Gözümün önünde;
yükselen duman da,
hayalini çiziyor bana.
Yeşil gözlü
kumral kahverengi saçlı,
bir kız hayali oluyor.
Ve yine seni
anıyorum ben.
Her zamanki gibi
orada o yerde.

28 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Her şeydesin

Bu akşam senin için
içiyorum sigaramı,
içkimi senin için yudumluyorum.
Her nefesimde,
Her yudumumda,
içime sen doluyorsun.
Seviyorum onları;
içkimi, sigaramı,
hayalimi seviyorum.
Seni bana yaklaştıran,
her şeyi,
şimdi daha çok
seviyorum;
sigaramı,
içkimi,
hayalimi.

27 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 İstiyorum

Haykırmak istiyorum adını
doyasıya.
Söylemek istiyorum, herkese;
sana olan aşkıımı.
Sana kavuşmak, ulaşmak istiyorum.
Çabucak geçsin zaman
hayaller hakikat olsun
gelsin artık sevinçli mesut günler.

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Mut Ülkem i

Ben mutsuz, umutsuz biriyim,
dolaşırım, aramak için mut ve umut.
Belki bulacağım Mut Ülkesini
bir ilkbaharda, güller açar, tabiat yeşerirken.
Belki Mut'a vardığımda
seni göreceğim.
O zaman çok şey
umut edeceğim.
Ve orada
sen, ben ve umut birleşeceğiz
Mut Ülkesinde.

Sana Mut'ta bir ev kuracağım
duvarları hayal
kapıları umuttan.
Sonra içeriye bir vazo yapıp
içine çiçek olan seni koyacağım.

Ben hayal alemimin umuttan kapısını
seni koklayabilmek
seni seyredip hayran olabilmek için açacağım.
Ve sonra
sen, ben ve umut
Mut Ülkemizin hayal köşemizde
beraber mutlu yaşayacağız.

Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Mut Ülkem  

Mut  lkemin
Umut Sultanıma
bir saray yaptım
ilkbaharın tazeliği
sonbaharın garip hüznü
ve kışın saf beyazlığı
var orada.
Bahçesinde yeşil halı seriyor ilkbahar
taze meyvelerini veriyor yaz
sonbaharın kuru yaprakları
bir melodi yaratıyor
rüzgarın yardımıyla.
Ve tümünün üzerini
bir saflıkla örtüyor kış.
Ve her bir mevsim
bir Şeyler
hediye ediyor Sultanıma.
Gözüne yeşilliğini veriyor ilkbahar
yüzüne tatlı sıcaklık veriyor yaz
sağını kahverengi yapıyor sonbahar
ve en kutsal Şeyi
safiyeti veriyor kış.

29 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Olur mu?

Daha önce böyle bir şey
gelmiş miydi aklına
bilmiyorum.
Ama ben hiç düşünmemiştim.
Fakat şimdi
hiç görmediğim
ve kilometrelerce uzakta
bir düşündüğüm var benim.

29 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Resmine Baktım

Resmine baktım,
bir an daldım,
düşündüm bir an hayalimdeki kızı,
ve inandım şu an karşımdaydı.
Mektubu okumak istemezdim
bilseydim eğer içindekini.
Tam bulmuşken
kaybetmek ister miydin seni?

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Sabahlara Dek Aradım Seni

Sabahlara dek aradım seni
yosun kokan sokaklarında
istanbul'un.
Hava soğuktu,
bulutlar kapatmıştı
ayın yüzünü.
Kaybettim yolumu
bu karanlıkta
tenha sessiz sokaklarda.
Yolumu aydınlatan
köşebaşı fenerlerinden
sordum seni.
Sonunda
yolum bir meyhaneye düştü,
dertlerini unutmaya çalışan kişilerin yanına.
Ama unutamadım.
Seni kadehlere soruyorum.
Yegane ümidim
onlarda şimdi.
Ve biteviye
sarılıyorum kadehlere
seni bulmak, sana varabilmek için.

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Sedef Kaplı akı

Sedef kaplı akımla yazdım
adını
Boğazda bir ınara.
Dedim, "yıllar sonra gelir de ararım aşkımlı".
Dua ettim Allah'a;
"o zaman beraber olalım" diye.
Ve adınla sana varmak istedim.
Yazarken bir his doldu içime,
hayalin karşımdaydı, işte.
Kızgındın!
Bilmiyorum neden.
Ben de kızardım sana hep,
ama her kızdığımda,
içimde yeni bir aşk doğardı;
daha ulu.
Şimdi aradan yıllar geçti,
sensiz, acı, hatırasız yıllar.
Boğazdaki ağacı hatırladım,
yıllardır kavuşmak istediğim.
Şimdi, hiç olmazsa oradaki adına kavuşayım,
dedim.
Ama,
aradan geçen seneler
"O"nu oradan silmişti,
hafif izi kalmıştı harflerin
ve üzerinde yeni yazılmış başka bir yazı;
"Elveda!"

Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Seni Düşünmeye Başladım

Seni düşünmeye başladım,
yine;
Cebimde bir paket sigara,
yanımda bir otuzbeşlik vardı.
Aradan ne kadar geçti,
bilmiyorum...
Ama,
Kül tablası izmarit dolu,
ve şişem boş.
Daha çok içiyorum
içkiyi ,sigarayı şimdi
Seni bana onlar veriyor,
her yudum ve nefeste
kilometreleri,
onlar yok ediyor.

29 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Seni Düşünüyorum

Seni düşünüyorum
şu an.
Kahverengi saçların
yeşil gözlerinle
kimbilir ne kadar güzelsin?
Sana varmak,
yakın olmak istiyorum.
Yeşil gözlerine bakarken dalmak
saçlarını okşarken
sana çok yaklaşmak
istiyorum;
hayalimde...
Ancak mektubunda
erişiyorum sana.
Mektumumu uzun yazıyorum
daha uzun zaman
beraber olmak için.
Ama her şey gibi o da bitiyor
doyamıyorum sana
ve içten istiyorum
ilelebed beraber olmak.

20 Aralık 1967 23:00 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Şimdi Bendesin

Dudaklarımdan dökülen adını
kazımak istedim kağıtlara.
Sana ulaşmasını, varmasını diledim
Tanrıdan,
kağıt üzerine yazdıklarımın.
O yazılar sana da ifade etsin
bana ettiklerini.
Sana da ızdırap versin
ayrılık.
Yediğim her lokma nimette,
her lokma gibi mübarek olan sen varsın.
Kum çöllerine seni düşünürken düştüm;
hayalimde.
Şimdi içtiğim her yudumda
sen kaplıyorsun içimi.
Susuzluğum bitmiyor,
yitirmiyorum sana olan sevgimi.
Daha demin okudum,
bir mutlu adamın Őiirini,
mutluydu.
O'nu yıllarca bekleyecek bir sevdiğı vardı ardında.
Ve umutsuz hali O'nu mutsuz etmiyordu,
ve bekliyordu gelecek olan
karanlıktan sonraki aydınlığı.

8 Aralık 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Umut Sultanım

Bir lke yarattım,
tüm hayalimde.
Mavi gök, yeşil imenlerle süslü.
Bir saray yaptım
midye kabuklarından,
bir taht kurdum sonra
midyelerden çıkan
incilerle.
Ve orayı
Sultanıma verdim.
şimdi Mut lkemde,
bir,
"Umut Sultanım" var benim.

29 Kasım 1967 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1967 Üç Dilde Aşk

İlk aşkımlı
resminde yaşadım.
Son aşkımlı sende yaşadım "Mon A'mour".

Resmini gördüğüm an "You are beatiful"
demişim.
Seni gördüğüm an "Jet'aime" diyeceğim.

Sonra ilk ve son aşkımlı birleştireceğim
sende;
"Mon amour jet'aime".

25 Aralık 1967 21:05 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 1 Şubat 1968

Kumkapı sokakları karanlık
bu gece.
Köşe başında yanan lambalar
sönük.
Havada yosun, deniz kokusu var,
temiz serin bir hava.
İki pencerede ışık var sokakta,
üçüncü bizimki.
Gürültü yok.
Gündüzünü gören inanmaz bu hale.
Hakikat mı bu,
yoksa ben mi dalgınım,
Kulaklarım az mı işitiyor?
Sessizlik yakışmıyor Kumkapı'ya,
bir sarhoşu olmalı,
hiç değilse,
Bu sokağın.

01 Şubat 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Balıkçılar

Kumkapı aşıklar diyarı
balıkçılar yatağıdır.
Sevilen deniz
severse balıkçıdır.
Deniz sakinse
bir sevinç dalgası kaplar Kumkapı'yı.
Aşıklar kavuşurlar sevgililerine,
denizin her bir köşesinde,
aşkları pırıl pırıl ışıldar,
aşıkların.

Deniz hırçınsa
aşıklar gamlıdır.
Kumkapı meyhane olur o gece.
aşıklar unutmak için içerler;
kimi saklamaz ızdırabını,
kimi dalar gider düşünceye.
Sabırsızlıkla beklerler kavuşmayı,
o mutlu gecede sevgililerine.

Ocak 1968 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Her Gece

Her gece
seni görmek umuduyla
dalarım uykuya,
her sabah sana hasret kalkarım.
Her geçen dakika
uzaklaştırır seni benden,
sana yaklaşmayı dilerken.

Mart 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Hüzünlüyüm

Hüzünlüyüm yine bu akşam,
seni düşünüyorum.
Geleceği düzenliyorum aklım sıra.
Önceleri senin hatıran,
mutluluktan benim için,
şimdi hüzün veriyor bana.
Sana kavuşmak istiyorum,
uzaklar kadar,
ve mutlu olmak istiyorum
hüznüm kadar.

Ocak 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 İçimdeki Korku

İçimde bir korku var sevdiğim.
Kendimden,
zamandan korkuyorum.
Zamanla değişmekten
seni unutmaktan korkuyorum.
Bana unuttur bu korkuları
mutluluğu ilk tattıran sendin,
yine sen devam ettir sevgilim.
Zamanı öldür kuvvetinle,
beni yok et sevginle.
Seni seviyorum şu an,
zaman ve kendimden
kurtar beni,
ne olur sevdiğim.

25 Ocak 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 İkimiz

Bir sen varsın
bir de ben varım,
dünyamızda;
sevgin ve sevgim
birlikte yaşayacağız...

Şubat 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Küçük Kent

Deniz aşırı,
dağlar aşırı,
küçük bir kente diyeceğim var.
Bağrında bir kız yaşar,
dudaklarında dudaklarım var.
Tanıman lazım O'nu
sen büyüttün.
O'nu sende,
sende sevdim küçük kent.
Mutlu oldum hep
senin bağrında şimdiye dek.
Deniz kenarında, dağ yamacında
çimenliklerinde.
İlk öpücüğü masumca çaldım,
mutluluğu ondan sonra anladım.
Gözlerinde sevgiyi,
sözlerinde saadeti,
kalbimde mutluluğu sezdim.
Şimdi sana ne kadar teşekkür etsem azdır,
deniz aşırı,
dağlar aşırı,
küçük, küçücük kent.

Nisan 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Resmin

Resmini kül tablasına dayadım.
Tabladaki sigaranın dumanı,
bir çerçeve yaptı resmine,
sisli hayallerime karıştı sonra.
Seni öpmek, koklamak istedim,
doyasıya.
Kollarıma aldım hayalimi
gurup vakti,
yeşil çimenler yarattım
gözlerinin renginden
ve sana tekrar sarıldım.
Tekrar tekrar öptüm dudaklarından.
Kollarıma aldım hayalini
uzaktan gelen melodilerle dans etmek için
yeni bir aşk yaşadım senle hayalimde.
Yeni yeni hayaller kurdum aşkına
sigaramı söndürmedim,
aşk meşalemi sık sık yeniledim
hayalini aydınlatsın, seni bana yakın etsin diye.
Dumanları ölesiye çektim içime,
belki, seninle dolarım diye.

Ocak 1968 Balıkesir

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Samanyolu

Samanyolunu dinledim, seni düşünerek
boşalan kadehlerin ardında,
arkası arkaya.
Resminin üzerine yazdım bu satırları,
kalbimde sevinç ve gözlerimde yaşla,
sensiz.
Şiir okuyor arkadaşlar,
masada boşalan meze tabaklarına.
Aklımda sen varsın, boşsa da kadehler,
pikapta varsa "Samanyolu",
olmasa da,
varsın ya sen aklımda.
Üzüntü, ızdırap her şey her şey
bu masada kalsın,
kalbimde yalnız ve yalnız,
sen olmalısın.

Ocak 1968 Aksaray İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Sana Ulaşmak

Umut sultanım
artık sen kapladın beni,
kendime sahip değilim,
senden başkası yok aklımda.
Her an kavuşmak istiyorum.
kavuşmak,
sarılmak,
kucaklamak.
"Özlem duymuyorum artık
"hasret"e.
Bıktım artık
hasret kalmaktan sana.
Seni yanımda düşünüyorum hep,
sen yanımda yokken.
Sana kavuşmak istiyorum,
gidermek istiyorum özlemi.
Sana ulaşmak,
sana varmak istiyorum.

Ocak 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Sen Yoksan

Yalnızlığımı
hayalin varsa
severim.
Ama, sen varsan yanımda
mutlu olurum.
Sen uzaklaştıkça
yalnızlığım yaklaşır.
Sen var ettin;
yalnızlığımı.
Sen yokken
o da yoktu.
Yanımda kimse olmuş,
ya da olmamış,
şimdi sen yoksan artıyor yalnızlığım.

Kanlıca'da vakit akşam,
güneş karşı kıyıda tepeler ardında,
gökyüzü kararmış.
Gözüm denize kayıyor ansızın,
ürperiyorum.
Her yer karanlık.
Yalnızlığım kaplıyor yine içimi
yanımda kimse olmuş,
ya da olmamış,
sen yoksan artıyor yalnızlığım.

1968 Kanlıca İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Sigara

Saat yarım sigara iki oldu.
Bugün ayın biri
yeminimin vakti doldu.
Korkum sana kavuşamamaktı
çünkü yeminim oydu.
Ama artık ayın biri
saat yarım
ve sigara iki oldu.

Sanki bir ay sigara içmeyip
unutacaktım.
Tam aksi, şimdi
tam bir ayın
acısını çıkartıyorum.

01 Şubat 1968 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Uymalıydın

İlkini devamı tamamladı
sigara dumanının,
ve sigaralar da
birbirini.
Her nefes, her sigara dakikaları,
sonra saatleri doldurdu.
Şafak söküyor ufukta.
Saatler de geceyi doldurmuş.
Emelim, doldurmandı kalbimi
hayalinle.
Ama sen uymadın bu düzene.
Şimdi ben sensiz
bomboşum.

4 Şubat 1968 01:53 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1968 Yaşgünü

Senin yanımda olasım,
şana varasım gelir.
İlki olmasını dilediğim bu yaş gününün,
nicelerini beraber kutlayasım gelir.

Sevmek sevilme,
hep beraber olasım gelir,
seni bu yaş gününde,
mutluluğumla kutlayasım gelir.

24 Ocak 1968 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1969 Dudaklarımdan Dökülen Adını

Dudaklarımdan dökülen adını
kazımak istedim kağıtlara,
sana ulaşmasını,
varmasını diledim
Tanrıdan.
O yazılar sana da ifade etsin
bana ettiklerini.
Sana da ızdırap versin;
ayrılık.
Yediğim her lokma nimette,
her lokma gibi,
Mübarek olan sen varsın.
kum çöllerine seni düşünürken düştüm,
hayalimde.
Şimdi içtiğim her yudumda
sen kaplıyorsun içimi.
Susuzluğum bitmiyor
yitirmiyorum sana olan sevgimi.

1969 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1969 Hayalken Hakikat Oldun

Hayalken hakikat oldun
uzaklardan yanıma.
Sevdim seni doyasıya, kalbimce
yanımda yokken bile.
Zamana, sana kavuşmak azmiyle
hakimdim.
Şimdiye dek
yendim uzaklığı, zamanı.

Artık yeniğim
zaman yendi,
uzaklık yendi beni.
Çünkü artık sen,
hakikatten hayal oldun
yanımdan uzaklara.

Mart 1969 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1969 Sigara Dumanında Ayrılık

Sigaram tütüyor
bakıyorum
bir ucunda mavi
diğerinde gri bir duman.
Dalıyorum,
mavi denizi, semayı hatırlıyorum.
Gözlerini anıyorum
o zamanlar iyidik
mavi sema altında,
mavi deniz yanında
ayrılmamaya and içiyorduk.
Sigarayı biteviye çekiyorum içime,
aynı seni olduğu gibi.
Ama dumanı üflediğimde
eşrafta gri bir duman.
İçim titriyor
hatırlıyorum
bulutlu bir hava ve
siyah deniz yanında
birbirimizden ayrıldığımız anı...

Mart 1969 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1969 Veda Etmek İstemezdim

Veda etmek istemezdim,
Ayrılmayı hiç düşünmezdim.
Aşka henüz ermişken,
Terketmek istemezdim.

Geçen günler zehir gibi,
Geleceğe bakan gözler nemli,
Yüzdeki yıkık tebessümde,
Aşkın en tatlısı gizli.

Ne olursun, yüzüme bakma öyle.
Suçlasan da haklısın, durma söyle.
Kaçmak istediğim halde senden,
Geriye dönmek istiyorum bundan böyle.

Mart 1969 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1969 Yanan Gökyüzü

Yanan gökyüzüne
geçen bir günün üzüntüsü,
kaybolan güneşin özlemi ile,
bakıyorum...
Doymadan geçen bir gün bu,
yaşadıkça göreceğimiz,
üzüleceğimiz anlardan.
Gözyaşlarımı,
içime akıtacağım, yine,
yanan gökyüzünün
içimdeki aksini söndürebilmek için.
Sönecek belki bu yangın,
içimi yakan, kavuran.
Yalnız kalacağım yine,
dün geceki gibi.
Korkuyorum sensizken,
karanlıklardan...

1969 Kumkapı İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Bırak beni Yalnız Başıma Hatıralarımla

Güzel bir gün ermeden sona
Sar kollarını son kez boynuma
Sevmek, doyasıya gelmiyorsa içinden
Bırak beni yalnız başıma hatıralarımla.

Sevmeyi öğretemedim bir türlü sana
Tahammülüm sonsuz sevgine, sana
Ölmeden gönlümde sevginin bitmez güzelliği
Bırak beni yalnız başıma hatıralarımla.

Seni sevdim tükenmeyen aşkımla
Hayaller kurdum beraberliğin sanıyla
Birgün sana erebilme umuduyla
Bırak beni yalnız başıma hatıralarımla.

Seni sevmek için erişilmez duyguyla
Doludur kalbim olmasan da yanımda
Seni seviyorum inan tüm ruhumla
Bırak beni yalnız başıma hatıralarımla.

31 Mart 1983 Erzurum

Not.Ve yanıt gelmez...
Yapacak ne kalmıştır ki artık, isyandan başka, kızgınlıkla...
Yine de bir ümit, bir beklenti sezilmez mi intizarında, serzenişinde?

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Bırakma Beni

Her ne kadar doluydu da isyanımla,
İnanma kopmam senden bu duyguyla.
İnat etme, uzak durma arzunda
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Gün geçer, ömür geçer haliyle,
Gönül geçmez, kalp geçmez, doluyken seninle
Muhtacım her zaman güler yüze, sevgine
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Sevmek güzel, aşk güzel, sen güzel
Yaşam güzel, doğa güzel, an güzel
Ellerin yoksa boynumda, nedir güzel?
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Vermese de bir nebze haz, sana
Duyurmasa da sevgimi, erişemesem de sana
Belli etme koptuğumu gönlünden
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Kopan fırtınalar önünde tül perde gibiyim
Erişemesem de sana, ruhta yanan alev gibiyim,
Geçen güne isyanıma aldırma sev, sevgimi
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla ...

Sevgiye eren başımı bükük bırakma
Eriyen, tükenen bir mum gibi bakma
Senden başkasına açılmayan bu ruhla
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Sevgim de, aşkım da olamaz sensiz
Dalgalanan ruhum kan ağlıyor sessiz
Uzat ellerini, olamam inan sevginsiz
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Varsam da dünyanın tüm nimetlerinin tadına
Erişemem sensiz hazzın girdabına
Bakma şu kalbimin bana olan isyanına
Bırakma beni yalnız başıma, hatıralarımla...

Nisan 1983 Erzurum

Not.Sever ya insan, dolu dolu...
Her an'ı paylaşarak, her biri 'anı' olur da, birden alt-üst oluverir dünya ve kopuverir ve darmadağın olur her şey...
Ulaşmak için uzanmanın yetmediğini görür de çaresizliğe düşer olur ya insan. İşte o zaman taa yürekten kopan feryat, çığlık olur da yayılır kâinata ve bekler 'medet', sevdiğinden...
İşte tam da o zamandır bu kelimelerin duyulması...

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Çevirme Gözlerini

Çevirme gözlerini,
bırak derinliklerine dalayım,
kıvrılmış kirpiklerinin gölgesinde uzanayım.
Ruhuma ilham olmuş
gözlerinin renginde,
geçen ömrün sensizliğine yanayım.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Güzel Olan

Bir mr bir an gibidir,
yaşanmış.
Bir anı varsa;
bir sevgi, bir sevgili,
hayal beldesinde.

Sevginin hayal olanı;
olur mu hiç?

Yaşanmamış, bir nefes
bir soluk.
Nasıl anlatılır?

Sevilen güzeldir,
olduğu yer,
olduğu zaman
olduğu hayal güzeldir.

!983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Güzelse Sevdığım

Güzelse sevdiğim, erişmek niye zor,
Eller yakın, gözler yakın, kalpte niye kor,
Bırak ruhu dolsun aşkının sevinci
Niçin incitirsin, sevgimi, böyle bakarak hor.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Hasret

Bahar yağmurları gelmedi halâ,
Ufku saran beyazlıkların ötesinden.
Koyu bulutlara hasretiz halâ,
İslağına, buğulusuna yeşil çimenlerin,

Karşı dağın etekleri karlı halâ,
Ruhumuzda yalnızlığı dolu soğuk kışın.
Hasretiz, hasret duymaya bahara,
İslağına, buğulusuna yeşil çimenlerin,

Yosun kokan tatlı rüzgara,
Çimen kokan güzel sahile,
Güneşe, aydınlık göğe,
Hasretiz, hasret duymaya bahara.

Güleryüzlü insana, çiçekçi dükkanına,
Sebze satan manava, meyve dolu tezgaha,
Koyu yeşil dağına, gölge serin bağına,
Hasretiz, hasret duymaya bahara.

Sağ olana sorun değil, günü , ayı, senesi,
İçimizde yanan bitmez hasret ateşi,
Uzayınca uzaklık, saran ruhun özlemi,
Hasretiz, hasret duymaya bahara.

Şimdi meyveye döndü dallarda,
Tüm doğanın o güzelim baharları.
Esen tatlı melteme hasretiz halâ,
Hasretiz, hasret duymaya bahara.

Kışın buzuna, yazın tozuna,
Kurban olduk toprağına taşına,
Hasret kaldık kırmızı damlı evine,
Hasretiz, hasret duymaya bahara.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 İnat

Yaşamak istiyorum seni;
sende.
Gözlerine bakıyorum görmek için kendimi,
öylesine kızgınsın ki bana,
kapıyorsun gözlerini,
hapsetmek için gözlerinde beni.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Kıırma Ümitlerimi

Kırma ümitlerimi, bırak güneş batmasın,
Hüzün dolu gönlümü yalnızlığıyla bırakmasın,
Uzanan kollarım boş, boynum bükük,
Ruhum sensiz, kalbim sevginsiz kalmasın.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Mor Menekşem

MOR MENEKŞEM

Ufacıksın, yerden bitmem,
yeşil yapraklarının arasından,
kısacık boynunu uzatan;
mor kadifeden çiçeklerin,
doyamadığım kokunla burnumda tütüyorsun.
Tatlım, miniğim;
özlem doluyum senelerin ardından,
bir ömür sonrasında;
sana.

Mor menekşem, güzelim;
masum bir aşksın, sevgim sonsuz sana.
Seviyorum inan, özlüyorum delicesine.
hercainin tafrasına aldırma,
süslenmiş, boyanmış,
takmış, takıştırmış;
yosmam,
sanki çıkmış köşe başına.

Sen güzelsin;
sadeliğın senin ziynetin.
Bodrum akşamlarının, rahatlığı gökyüzünün,
sana vurmuş aksi,
çiçeğinin morluğu.
Vurgunum,
ufacığım,
çitkırıldı sevgilim.
Senelerin ardından,
bir ömür sonrasında;
sana...

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Sana Ulaşmaya

Sana ulaşmaya, kavuşmaya can dayanır mı?
Teni yakan sınımsıcak güneş gibi
Sevgiye, aşka kalp dayanır mı?
Uzaklaşma, kaçırma sevgini benden,
Susuz kalmış ruh dayanır mı?

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Sevdim Seni

Sevdim seni güzel gözlü sevgilim,
Sonsuza kadar özleminle beklerim.
Yalnızlığımın acısıyla doludur gözlerim,
Sevgilim beklerim, özlemlerle dolu günlerim.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Uzat Ellerini Bebek

Uzat ellerini bebek;
sevgime, doyumsuzluğun susuzluğuna.
Kaçırma gözlerini gözlerimden.
Geleceğin, yaşantın sözlerimde değil ki,
çingene falcı gibi.
Gözlerime takılsın bakışın,
gör yalnızlığımı, perişanlığımı.
Doymamışlığımı hisset, aşkına.
Uzat ellerini bebek,
sıcaklığında erisin avuçlarımın,
o küçücük yosma kalbin.
Küllenmez böyle bir aşk,
sonsuzluğa dek uzansa da sensizliğim,
kollarıma almadan girsem de
doğanın koynuna,
mahşere dek süreceksin bu yalnızlığım,
sensizliğim, doymamışlığım.
Uzat ellerini bebek.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1983 Varalım Doruğuna

Sahile vuran yumuşak dalgalar önünde,
Ruhumu saran yüce duygular içinde,
Eğer dayanacak gücün kaldıysa, birlikte
Varalım doruğuna bu coşkuyla sevginin.

Eriyen, gurup vakti sonsuzlukta güneşin,
Kollarına atabilirsek kendimizi denizin,
Eğer dayanacak gücün kaldıysa, birlikte
Varalım doruğuna bu coşkuyla sevginin.

Güneşin boynu eğilmişse batarken karanlığa,
Kararan denizin dalarken sonsuzluklarına,
Eğer dayanacak gücün kaldıysa, birlikte
Varalım doruğuna bu coşkuyla sevginin.

Sevgi güzel, sevmek sonsuz doyasıya,
Ellerin uzansa da yapayalnız kalmaya,
Eğer dayanacak gücün kaldıysa, birlikte
Varalım doruğuna bu coşkuyla, sevginin.

1983 Erzurum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1984 Yalnızlığa Dalmışım

Yalnızlığa dalmışım, sevmişim de hayalini
Göklere uzatmışım ellerimi dualarımla.
Gelmemişsin, özletmişsin hasretinle kendini,
Gözlenen yollara dalıp kalan gözlerimle.

1984 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Ağağlara Kazınan İsimler

Her baharda yeniden canlanan doğa,
Ölümsüzleştirecek mi doyasıya yaşadığımız aşkı?
Anılarda kalan o eski şarkıların nağmeleri,
Biz yok olduktan sonra da anılmalı, sevgimiz.

Şarkılarda yaşanan o masum aşklar,
Kitap arasında saklanıp da solan çiçekler,
Maziye gömülmek istenip de ölmeyen anılar,
Bizler yok olduktan sonra da yaşamalı, sevgilim.

Ölümsüzleştirmek için anıları, hatıralarda,
Saklayıp da, istemesek de solan hayallerde,
Kimisi de yakılıp yırtılan fotoğraflarda,
Bizler yok olduktan sonra da yaşamalı, sevgimiz.

!986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Bu Ruh Senin

Çölde sonsuzluğa kavuşmuş
Gözlerinde vahalar yaratmış
Uzansam kucaklayacak seraba kavuşmuş
Zavallı yapayalnız bu ruh senin.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 GzlenmiŖse Yolların

GzlenmiŖse yolların gelir mi diye,
AđlanılmıŖ ise uğruna, sevmezsen diye,
Ŗiirlere ilham olmuŖsan, sevgili diye,
Sabahlara dek dŖnlmŖsen eğer

Yokluğunun kavurduğu ruhum serinlesin diye,
ŖiŖelerce iilmiŖse iki, kaynaktır diye
Her doğan gneŖle, yine yalnızım diye
KahrolunmuŖ günlere göz atıysan eğer

Doyasıya sevilmiŖsen
ılgıncasına arzulanılmıŖ,
hayalleri sslemiŖ
dŖlere girmiŖse eğer.

Ve,
eğer sen,
yaŖanılmıŖ isen güzelsin.

09 Mart 1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Hasretim

Hasretim,
doyasıya sevmeye seni,
gözlerini gözlerinde yaşamaya,
saçlarını saçlarında.
Ellerini almaya ellerime,
dudaklarını dudaklarımda yaşamaya.

Aralık 1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Her Sabah Doğan Güneşin Işıklarında

Her sabah doğan güneşin ışıklarında
Her bahar yeşeren doğanın yapraklarında
Her şarkının kulaklara dolan nağmesinde
Seni anarım, doyasıya seni yaşarım.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Kadehimdeki İkimsin

Kadehimde ikimsin,
her yudumumda içime yakarcasına akan,
boğazımda bir alev oluyorsun,
kadehte kalanı billur,
serin bir pınar kadar.
Tüm varlığımı bir mutluluk seline kaptırıyorum.
yalnızlık, sessizlik,
kapkaranlık bir dünya;
sensiz.
Bir kadeh, çoğu boşalmış,
bir şey çarpıyor,
sessizliği bozan bir ses
ve darmadağın her şey.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Nerede Kaldı Mektubun ı

Mektubun yine gelmedi
Meraktayım kaç gündür,
Özlemim hasretim benim,
Neden gecikti mektubun ey gönül?

Şu anda dardayım,
Fikrimce zordayım
Akıl fikir mi kaldı
Yine gecikti mektubun ey gönül.

Gönül yanıyor şu an,
Seni arıyor her an,
Gelsin haber ister gönlüm,
Yine gecikti mektubun ey gönül.

Beklerim kavuşma anını, hep
Günleri sayarım aylara dek,
Göreyim seveyim seni
Alayım sarayım seni.

Aklım sende kaldı,
Fikrim yok, çaresiz kaldı,
Mektubunu beklerim,
Gelsin artık ey gönül.

Mektup bağlar aramızı,
Merak dağlar yaremizi,
Derdimin şifası budur
Gelsin artık ey gönül.

Aşık söyler, şair söyler,
Türkü söyler, şiir söyler,
Eylese eylese yine mektubun eyler,
Yine gecikti mektubun
Gelsin artık ey gönül.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Pervane Gibi

Layık olmak için sevgine
Dokunabilmek için ellerine
Bakabilmek için gözlerine
Ömeli miyim pervane gibi?

Sesimin ulaşması için kulağına
Aşkımın dolması için kalbine
Erişebilmek için gönlüne
Ömeli miyim pervane gibi?

Aralık 1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sen

Gözlenmişse yolların gelir mi diye,
ağlanmış ise; eğer sevmezsen diye
şiiirlere ilham olmuşsan eğer.

Sabahlara dek düşünölmüş,
yokluğunun üzüntüsüne;
şışelerce içki içilmiş,
kahrolunmuş ise eğer.

Ve eğer sen,
doyasıya sevilmiş,
çılıgıncasına arzulanılmış,
hayalleri süslemiş,
düşlere girmişsen eğer.

Ve,
eğer sen,
yaşanmış isen güzelsin.

1986 Ankara

Not.
'Güzel' nasıl betimlenir ki?
Sadece 'Sevmiş' olmak bile yeterken...

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sen Ne Güzelsin

Sen ne güzelsin,
çiçeksin bahtımda açan.
Sen sevdiğimsin, bir başkası değil.
Seni hatırlıyorum kollarımda,
sımsıkı sardığım.
Seni seviyorum inan, kendimi değil,
o tertemiz kokun doluyor içime,
hala avuçlarımda dolu dolu.
Ne güzel, erişilmez duygu;
seni sevmek,
seni yaşıyorum doyasıya.

Seni çaresizliğimle sevdim,
seni sensizlikte yaşadım,
seni sonsuzluğuma doldurdum.
Sensiz neyim var ki sevdiğim,
hayalim, anılarım, ömrüm.
Yazdığım bile,
Sen olduğun için.
Sensizliğim, seninle dolu,
şiiirse yazdığım; sen,
şarkıysa yine; sen,
neyim var ki sevdiğim sensiz,
sonsuzluğumsun benim; sen.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sen, Hiç.

Sen, hiç kollarında olupta saramadığın,
gözlerinin içine bakıp da göremediğin,
doluyken sesi kulaklarında, duyamadığın,
yanarken, kana kana içip de kanamadığın,
oldu mu, sevgisine aşkının doyamadığın?

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Seni Sensiz Buldum

Seni, sensiz buldum
seni, sensiz sevdim
seni, sensiz yaşıdım.
Sen varken her şey var
dünyayı yaşıyorum senin yanında
sen yokken, sadece seni.

Sen yokken yanımda,
kollarımdasın.
Gözlerinin girdabında eriyorum
sıcaklığın yaz güneşi gibi yakıyor ruhumu.
Ilık esen rüzgarda oynaşan yapraklarda sesin
yürümeni duyuyorum yumuşacık
sesin kulaklarımı dolduruyor; ıp ıssız
seni yaşıyorum doyasıya
yalnızlığımda.

Uzun yollar ötesinde sevdim seni
alıştım sensizliğe.
İçtiğim sensin, kadehimdeki içki değil.
Seni yaşıdım tüm ömrümce
dünyanın kahrı değil.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sevdalandım Sana

Sevdalandım sana, gönlümün sultanına,
Tutkunum delicesine teninin kokusuna,
Kollarıma aldığım, doldurduğum ruhuma,
Elde değil ölmek sadece senin uğruna.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sevgiler Sevgi Değil

Sevgiler sevgi değil
umutlar umut taşımıyor,
gözler bir boş bakıyor
uzakları görmek bir yana
yakınları bile görmek zor.

Yalnızlık var
yalnızlık doldurmuş ruhları
dünya yapayalnız
evrende bir köşede suçlu gibi
kendi başına kalmış.

30 Aralık 1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Sevmek Ne Güzel Seni

Sevmek ne güzel seni, masallardaki gibi,
Okşamak yumuşacak ellerini, meltem gibi,
Hasret olmak, uğruna ölmek mecnun gibi,
Yeter; olabilsem dudaklarında bir tek kelime.

1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1986 Yıllanmış Şarabın Tadı Gibisin

Yıllanmış şarabın tadı gibi,
buruk ve yakıcısın;
dudaklarımdan gönlüme akan.
Yıllarca sevdiğim,
biteviye yandığım,
sevdiğimsin;
özlediğim delicesine.
Erişmenin hazzı var,
anılarımı süsleyen,
kollarıma alıp da doyamadığım.
Dudaklarım yanıyor,
nedendir böylesine güçlü hayalin.

09 Ağustos 1986 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Aşk (Tutku'ya Çağrı'dan)

Aşk,
serabı deniz yapmış
kıyılarında.
Sevgi,
dolu dolu,
dalgalar gibi
üzerlerine gelen.
Yeşil kokusu gözlerinin
miş gibi kokan.
Ve
genç kız,
ve
yaşlı adam
Tutku'nun Çağrısı'nı
yanıtlamışlar,
tek mevsimli
mutluluk beldesinden.

08 Şubat 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bekliyorum

Öyle bir gün bekliyorum,
o kadar sık gelmese de olur.
Ayda yılda bir değil,
bir ömürde rastlansa da olur.
Dolu dolu geçecek,
sevgi kokacak; buram buram,
dostluklarla bezenmiş.
Gerçekleşmese de olur,
bir tutam umut olsa yeter.
İşitmesem de olur, kulaklarımla
gönül gözüyle görsem yeter.
Ellerim uzanmış olsa da,
kucaklamak için kollarım
açılsa da sonsuza,
boş kalsa da geçmişteki arayışlarım,
öyle bir günü görebilsem.
ömrümde bir kez yeter.

Bilsem de geleceğini,
bilmesem de,
bekliyorum.
Boş kalsa da kollarım,
ufukların ötesinde kalsa da gözlerim,
bakarken.
Kalbim boşa çarpsa da binlerce,
binbir ümit değil
bir ümitle
öyle bir gün bekliyorum.
Sevgi, dostluk, umut getirecek
tek bir gün olsa
ömrümde bir kez, yeter.

1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Ben Severim

Ben severim
aşık olurum.
Benim tüm sermayem,
emeğim,
sevgidir.
Sevgi alırım
sevgi satarım.
Ben;
'Sevgi taciri'yim.

24 Nisan 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Ben Sevgiyim

Ben sevgiyim
sevda doluyum.
Tutkunum,
aşığım
sana.
Ama içim hüzün dolu
çünkü
daha çok
sevmek istiyorum seni.

1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bilirsin

Sevgiyi elle tutamayız,
ama sevenin gözleri nasıl parlar,
bilirsin.

Sevilmeyen çocuk büyümmez,
çiçek açmaz,
bilirsin.

Sevgi olmayan evin bacası tütmez,
sevgi olmayan aşın tadı olmaz,
bilirsin.

Sevgi olmayan kucağın sıcaklığı olmaz
sevgisiz ömür olmaz,
bilirsin.

Sevginin iyisi, kötüsü olmaz
sevginin azı, çoğu olmaz
sevginin olmadığı yer, zaman olmaz
sevgi evrenin yapısında vardır,
Bilirsin.

Ekim 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bir Dünya İstiyorum

Bir dünya istiyorum;
gülümseyen, sevgi dolu.
Gözleri; yumuk yumuk,
pırıl pırıl ışıldayan.
Bana ben gibi baksın
sevecen ve temiz,
gülümsesin severcesine.
Sanki kollarıma atılmak istercesine...
Bir dünya istiyorum;
masmavi sonsuzluğunda,
sapsarı başakların,
dalgalanmasında;
parlayan güneşcesine evrenin
cıvıl cıvıl sevgi dolu...
Ellerimi uzatmak istiyorum
içtenlik dolu saflığımla,
gülümsüyorum,
anılarımdaki arkadaşımı görmüşcesine...
Bir dünya istiyorum,
sevgi ile sarabileceğim,
kollarımın arasında kaybolacak.

15 Ekim 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bir Küçük Kitapçık

Bir küçük kitapçık
elle yazılmış
eğri büğrü.
Bir küçük hikaye;
bir yaşlı adam
genç bir kız.
Mavi aşkın büyüsü,
yeşil gözleri dolduran
sevgi.

Deniz,
mavi rengin
yeşil kokusu.
Gün batımı
gurup vakti alacası.
Kolları dolduran; sevgi.
serap,
kol uzansa el degecek,
kayada oturmuşlar
ayaklarında deniz.
Dolu dolu gözleri,
gönülleri
kalpleri dolduran sevgi.

Ankara 1987

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bir Ömür Bir An Gibi

Bir ömür bir an gibidir,
yaşanmış.
Bir anı varsa;
bir sevgi, bir sevgili,
hayal beldesinde.

Sevginin hayal olanı;
olur mu hiç?

Yaşanmamış, bir nefes
bir soluk
nasıl anlatılır?

Sevilen güzeldir,
olduğu yer,
olduğu zaman
olduğu hayal güzeldir.

14 Ekim 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bir Sevgi Vardı

Bir sevgi vardı
önünde;
dolu dolu;
gönlünde.

Bir yaşam vardı,
önünde;
bakir ve sonsuz;
yaşanacak.

Masmavi gökyüzü
masmavi deniz
ve birleştikleri ufukta
coşkulu.

Yaşanmalıydı
yaşanıyor
ve
saran kolların sınımsız sevgisi
ile
sonsuzluğumca;
yaşanacak.

14 Ekim 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bir Zaman Gelecek (yaş Günü)

Bir zaman gelecek,
Yaş günlerini
Yalnız değil
Bensiz karşılayacaksın.

Karşıladığın günler
Sevinç versin
Doyasıya.

Etrafını çeviren
Civıltılar
Ak kanatlı güvercin
Tatlı küçük torunların.

Gözlerinde
Bir buğu
Ve
Yanağında bir çiğ tanesi.

Sakın silme
Sevgi,
Mutluluk kaynağından
Taşan,
O küçük damlayı.

Ve
Bağışla beni,
Seni o çiğ tanesi
Kadar
Mutlu edemediğim
İçin,
Yaş günlerinde...

08 Şubat 1987 04:45 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bodrum ı (denize Hasret)

Seni düşünüyorum
bir başka gece,
bir gece yarısı.
Senden uzakta,
sana özlem dolu.
Bana esiyor meltemin,
içime dolan o temiz,
ılık nefesin.
Ne güzelsin,
ürperen sanki sen değilsin;
avuçlarıma sıkıştıramadığım,
okşamak istediğim, yumuşacık,
o güzel dalgaların değil de
sanki;
benim avucumda titreşiyor.
Seni düşünüyorum
bir başka gece,
bir gece yarısı.
Senden uzakta,
sana özlem dolu.
Bana esiyor meltemin,
içime dolan o temiz,
ılık nefesin.
Ne güzelsin,
ürperen sanki sen değilsin;
avuçlarıma sıkıştıramadığım,
okşamak istediğim, yumuşacık,
o güzel dalgaların değil de
sanki;
benim avucumda titreşiyor
o ürperti.

Sana baktıkça, doyasıya;
masmavi o güzel rengine,
Sanki,
daha bir mavileşmiş de
heyecandan,
dümdüz,
o yumuşacık haline
kalp çarpıntısının
vuruşu yayılmış, yayılmakta.

Kara,
sana;
sanki bir ana.
Açmış kucağını,
körfez, körfez,
şımsıcak.
İçimde bir sevgi var sana,
dopdoluyum.

Ekim 1987 Bodrum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bodrum ıı (Ufacık evleri)

Ufacık evleri
ufacık sokakları
ufacık caddeleri.
Koskocaman deniziyle
Bodrum;
bir beyaz,
bir beyaz
ve dahi masmavi.
İçinde eriyip yok olmanın,
sevgiye kavuşmanın
hazzını doyasıya
tadacak kadar
güzelsin,
Bodrum.

Ekim 1987 Bodrum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bodrum III (özlem)

Karanlığı yaran,
bir çift göz gibi
farların parlak ışığı.
Karanlığa alışmış
gözlerde bir flaş gibi çakan.
Upuzun yollar,
upuzun bir zaman parçası
geçmişle bağlayan
hatıraları...

Karanlıkta, hafıza;
bir anı defteri sanki.
Her bir sayfası dolu dolu
ve ardı arkası kesilmeyen.

Tepeyi aştığımızda
karşımızdan gelen kuvvetli ışık
bir gün batımı öncesinde bir güneş sanki.
Gözlerim kapanıyor ve
ılık bir yaz akşamının
çam kokulu
hafif esintisi doluyor
ciğerlerime.

Denizi görüyorum masmavi,
ve evleri;
bembeyaz.
Bir sükun,
sevinç dolu sessizlik,
sevgi pembesi,
aşk yeşili,
anılarım, hayallerim
dolu dolu.

Ekim 1987 Bodrum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bodrum ıv (düşlerim)

Benim düşlerim,
pembe değil mavi;
gök mavisi,
deniz mavisi,
Bodrum mavisi...
Ben, yeşil ağaçları,
yeşil yapraklı çiçekleri,
yemyeşil çimenleri severim.
Ama,
sevdiğim yer masmavi,
Bodrum'un mavisi.

Ekim 1987 Bodrum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Bodrum v (Sana baktıkça)

Sana baktıkça, doyasıya,
masmavi o güzel rengine
sanki,
daha bir mavileşmiş de
heyecandan,
dümdüz, o yumuşacık haline
kalp çarpıntısının
vuruşu yayılmış,
yayılmakta.

Kara,
sana;
sanki bir ana.
Açmış kucağını; körfez körfez.
şimsıcak.
İçimde bir sevgi var sana,
dopdoluyum.

Ekim 1987 Bodrum

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Hani

Hani,
sevdiğime gideceğim zaman
yüregim bir deli çarpar;
içimi bir sıcaklık kaplardı ya...
İşte aynı öyleyim yine.
Sevgin ile
sevgim ile dopdolu.
Sanki,
o günlerdeyim yine,
bir heyecan, bir çarpıntı,
yürek dolusu.
Aman Allah'ım
ne kadar
güzel bir sevgi bu.

11 Kasım 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Hiç Sevdiniz mi?

Hiç sevdiniz mi siz,
çılıncasına,
hasret kaldınız mı
sevdiğinize.
Gözleriniz dolu dolu
oldu mu hiç?

Hani,
gözleriniz yanar,
gerilir göz kapaklarınız da,
bir yumru takılır ya,
boğazınıza...

Hani,
"Biri dokunsa ağlayacak gibi"
derler ya,
işte öyle...
Ağladınız mı hiç gizli gizli,
sessizce,
içinize akıtarak,
gözyaşlarınızı.

14 Ekim 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Seni Seviyorum

Sevgim, ki yeşil yaprak
sevgim, ki mor menekşe
sevgi dolu gözlerim
gözlerimde sevgim,
sevgi bakıyorum
sevgi görüyorum
her yer sevgi dolu
dünyam sevgim dolu
sevgim dünyam benim.

Yeşil günler yakında,
mavi gökyüzü
pırıl pırıl güneş
civıldaayan kuşlarla.

Ben seni seviyorum
sevgim yeşil
sevgim mavi
sevgim güneş
sevgim benim yanımda.

İyi ki yalnız seni sevmişim
sen bir ömürsün benim için
sevgi doluydun.
Farkındayım
artık eskisi gibi değilsin.
Ama haklısın
şimdi kalbim,
çocuklarımız;
sevginle doluyuz.

08 Şubat 1987 04:10 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Sevgi

Sevgi;
çok güzel bir şeydir,
göz alıcı renkleriyle çarpıcıdır,
gördüğünde.
Manolya gibi kokar,
kokladığında.
Nisan yağmurunun su birikintisine düşen damlalarıdır
ya da şakıyan bir bülbülün sesi,
duyduğunda.
Elini uzatsan parmaklarınla dokunamazsın
ama kollarında hissedersin kendini,
sımsıkı sarılmışcasına.

Mart 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Sevginin Tanımı (Tutku'ya Çağrı'dan)

Bir aydınlıktır gönlünde ışıldayan,
gözlerin karanlıkları delse de göremediğin.
Engin denizlere benzer sonsuzluğu hissettiğin
aramakla bulamazsın, ruhundadır, içine doğan.
bir çiçektir, tomurcuk,
birden açılır, gecenin yarısında,
ya da kışın dondurucu soğukunda.
Bir ateştir, bakarsın;
kar yağarken alevlenivermiş.
Bir çocuktur, gözlerin karşılaştığında
gözlerinde parıldayan.
Ruhu yanan aşık için
bir söz olur, dudaklarından akan,
gönül pınarının çağlayan soğuk suyu gibi.
Bir ana olur,
içine alacakmışcasına göğsüne bastırmış yavrusunu.

Bir gün bakarsın pencereindeki serçenin civıltısı,
diğer bir gün orkestranın tüm coşkusu,
bir duygu olur, dünyanı aydınlatan güneş gibi,
ya da bir kasırgadır, tayfundur,
ruhunun enginliklerinde coşan.
Küçük bir fidedir, özenerek dikip kolladığın,
bakarsın, büyür serpilir çınar gibi,
sonsuzluğa uzanmak istercesine kök salmış.
Bir ılık duygu olur kalbine akan,
ya da içinde erir yok olursun,
kavuran sıcaklığıyla bir çöl.
Buldum sanırsın, yıllarca peşinden koşup serabın;
başını çevirirsin,
omuzundadır, sana bakmakta...

Mart 1987 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Yaş Günlerinde

Bir zaman gelecek,
yaş günlerini,
yalnız değil
bensiz karşılayacaksın.

Karşıladığın günler
sevinç versin
doyasıya.

Etrafını çeviren
civıltılar,
ak kanatlı güvercin,
tatlı küçük torunların.

Gözlerinde
bir buğu
ve
yanağında bir çiğ tanesi.

Sakın silme,
sevgi,
mutluluk kaynağından
taşan,
o küçücük damlayı.

Ve
bağışla beni,
seni o çiğ tanesi
kadar
mutlu edemediğim
için,
yaş günlerinde...

8 Şubat 1987 04:45 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1987 Yeter Artık ektirdiğin Acı

Yeter artık ektirdiğin acı,
karardı gndzlerimin kaı.
Kopan fırtınaları ruhumun sonsuzluğunda,
yıkacak ölesiye beklediğim düşlerimi.

Ankara 1987

Mustafa Erdal Güzeldemir

1988 Şimdi

Sevgim, ki yeşil yaprak,
sevgim, ki mor menekşe,
sevgi dolu gözlerim,
gözlerimde sevgim.
Sevgi bakıyorum,
sevgi görüyorum,
her yer sevgi dolu,
dünyam sevgim dolu,
sevgim dünyam benim.

Yeşil günler yakında,
mavi gökyüzü,
pırıl pırıl güneş,
cıvıldaayan kuşlarla.

Ben seni seviyorum,
sevgim yeşil,
sevgim mavi,
sevgim güneş,
sevgim benim yanımda.

İyi ki yalnız seni sevmişim,
sen bir  m rs n benim için.
Sevgi doluydun.
Farkındayım
artık eskisi gibi deŐilsin.
Ama haklısın
Şimdi kalbim,
Çocuklarımız;
sevginle doluyuz.

Şubat 1988 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

1989 Uzakta

Sen hiç,
hiç uzakta kaldın mı;
bunca;
tüm sevdiklerinden.
Karından, çocuklarından
ve
vatanından...
O kahrolası hasreti
tattın mı;
tozu toprağı özledin mi
böylesine...
Gözlerimin pınarında biriken
özlemin tadını,
sızlayan direğini burnunun
hissettin mi?
Yandı mı için,
yüreğin
böylesine...

İçim bir tuhaf
göğsüm bir başka sıkışıyor,
delicesine.
Gözlerim dolu dolu,
fırtına
ve dolu yağarcasına.
Gönlüm daha bir solgun
sanki
bir hazan yaprağı
sapsarı.
Ellerim,
yetişmeyecek kadar kısa,
öylesine
uzak ki bu uzaklık.
Ben sevgilerin en yücesini yaşadım,
aşkların en erişilmezini,
devleşen çılgınlıkları
ve
ben güzellerin en güzelini
tattım...
Şimdi,
şimdi hasretin en yakıcısını.
Ben,
yalnız ben,
yapayalnız ben...

Özlem dolu,
eskisi gibi,
çok eskisi,
hani dündü sanki...
Doyamamışım ki
sevgine.

Dün
sen vardın,
özlemimdin.
Hasretimdin.
Bu gün
sen, sen, sen var
özlemim kat kat.
Hasretim hepinize sevgililerim.

Ocak 1989 Londra

Mustafa Erdal Güzeldemir

2001 Bir Ele İhtiyacım Var

Bir ele ihtiyacım var
sıcak, yumuşacık
ve ıslak olmayan.
Gözlerim dolu dolu,
boğazımda bir düğüm.
Yüzüm eğri büğrü,
burnum tıkanmış
konuşmak istemiyorum.
Bir el istiyorum,
avucunu yüzümle doldurmak,
ve göz pınarlarımdan taşan
gözyaşlarımla ıslatmak.
Sonra burada serinlemek.
İçimde kabaran bir şey var
nasıl bir duygu, sıkıntı mı yoksa?
Güzelim sana ihtiyacım var.
Neredesin?
Neden sana ulaşamıyorum?
Genzimi yakmaya başladı,
tuzuyla gözyaşlarım
sevgi yoksunu olmak ne zor
ya Rabbim.
Pembe yumuşacık avuçlarına
öylesine hasretim ki, bir tanem.

1 Eylül 2001 Ankara

Mustafa Erdal Güzeldemir

2010 Ah Korona

Ah korona ah...

Yani, kötölüyoruz da...

Hani haksızlık etmiyor muyuz,
diye de düşünmüyor değilim.

O geldiğinden bu yana kara delik kapandı,
hava kirliliği kalmadı,

doğa bir başka canlandı bu bahar.

Doğadaki canlı popülasyonunun olumlu yönde arttığını bilim adamları söylüyor.

Biraz daha kapalı kalsak, sanki küresel ısınma, kutuplardaki erime düzelecek gibi.

Ne yapsak ki!!!

2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2016 Anılarına Saygıyla

Artık klasik olan filmleri izleme olanağını veren "evde istirahat" günlerinin, bir şekilde fırsat yaratması da iyi oldu, geçmişi hatırlamamıza. O filmlerde gençliğimizde yaşadığımız şehirler, semtler, sosyal yaşam ve insanlar. O günleri bize getiren, ya da o günlere dönmemizi sağlayanlar; "artist"ler.

Bu vesileyle kendisiyle oldukça genç yaşlarda tanışma fırsatını da bulduğum Tarık Akan'ı anımsadım ve O'nun aramızdan ayrıldığı gün düştüğüm notu.

Paylaşmak o eski günleri ve yazdığımı, bir "vefa" düşüncesinden kaynaklandı. Dilerim o "zamansız evren"de, daha bir çok sevdiğim ve bildiklerimizle durumlarından memnun haldedirler.

Anılarına saygı ve sevgiyle...(20 Nisan 2020)

"Bir sanatçının ardından

18 Eylül 2016

Bugün "Yüz yüze"yi izledim, NTV'de.

Bugün Tarık Akan zamansız evrene uğurlanacak.

Bugün ses sanatçıları, aktör ve aktristleri izledim, tv'de. Bu vesileyle.

Bir ara eşim, elinden destek verilince yürüeyebilen torunumla birlikte gittiğim bakkaldan gazete alıp dönerken çektiği video görüntüsü izletti bana.

Ve şimdi bir kanalda "İstanbul sokakları"nın şarkısının nağmeleri geliyor, hafiften, kulaklarıma.

İçim titredi.

Hepsi kurgulanmış bir sürecin birer planları sanki, geçmişi bana hatırlatan. Beni içine çekmeye çalışan bir girdabın kenarında hissediyorum kendimi. Ya da ayağımı çekmek istemeden adımımı atmaya hevesli kılan bir düş-anı çavlanına kapılma isteği.

Hepsi gencecik, sesleri, fizyonomileri henüz daha şöhretlerinin tazeliğini taşıyor.

'Bugünkü görseller olmasa mıydı keşke' diye aklımdan geçiriyorum. Bugünkü görüntü ve seslerini algılamak ve önceki ile karşılaştırmak! Sanatkarlar için çok zor olsa gerek diye düşünüyorum.

Ben seneler önce fotoğraf çekme ve eski fotoğraflara bakmayı bıraktım. Eşim, "şu eski fotoğrafları bir düzene sokmuyorsun" der aklına geldikçe. Ben geçiriyorum.

Koridorda eşim ve iki kızıyla birlikte otuzlu yaşlarımızda çekilmiş bir fotoğrafımız asılı.

Ve, zamanın ne kadar hızlı geçtiğini hatırlamaya neden olması ile içimi acıtıyor.

Sözlerini hatırlamadığım ama hep ertelememize neden olunanları anlatan şiiri anımsıyorum.

Bugün dinlediğim şarkılar, izlediğim filimler geçmişi anımsatan ve torunumla olan videoyu izlemek...

"İmkansız" diyor şu anda ses sanatçısı, "seni görmem imkansız", sanki içimden geçenleri açığa vurmak istercesine.

Seneler ne çabuk geçti, ne kadar acele ettiler.

"Mi?" diye de kendime sormadan edemiyorum.

Ulaşılan her nimetin, her olanağın bedelini ödeyenler ne demek istediğini anlayacaklardır.

O güzel, yakışıklı sanatçılar; o güzel şarkılar...

Ah o şarkılar.

Şimdilerde hep içimde bir kibrit alevi anılarımı ateşleyen, parlatan ve yangın yerine çeviren, yüreğimi. □ Seksen küsur yaşındaki annem, aynaya bakmasa kendini onsekiz yaşında hissettiğini söylüyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve elli yıl önceye dönebiliyorum, her anı bir ömre bedel, bir tek o an için, o anlar için ömrümü verebileceğim.

Ama, ama o günlerden başlayarak geri dönmek için yaşama, "hayır" diyerek gözlerimi açıyor ve hızla "an"a geri dönüyorum.

Torunumla el ele yürürken, içim titriyor gerçek karşısında; O büyümeye, hayat

mücadelesine adım atarken, ben geriye adım sayıyorum küçülmeye doğru, onunla birlikte yalpalayarak.

Doğanın güzel ve mucize gerçeği.

"Zaman'sız evren" diyorum ben göç edilen yeni yaşama.

"İnanan" için.

Ne güzel değil mi; dakika, saat, gün kavramı yok. Bir gelecek beklentisi yok.

Hırs, ihtiras da yok.

Ve ne kadar çok tanıdığımız göç etti değil mi?

Yani orada yabancılık da çekmeyeceğiz.

Çok, uzun yaşamak mı, iyi ve güzel yaşamak mı?

Keşke bize sorulsa idi.

İstermiydik gerçekten?

Belki de olayın mucize yanı bu.

18 Eylül 2016

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 ' Ben Kimim' Diyecektim

"Ben kimim" diyecektim,
bu akşam.
Ama Pavarotti yıktı bütün program düzenini.
Luciano Pavarotti'yi dinlemeyi sever misiniz?
Ben, çok, ama gerçekten çok seviyorum.
İtalyanca biliyor muyum?
Hayır.
Başka söylediği dilleri anlıyor muyum?
Hayır...
Peki neden?
Gerçekten bilmiyorum.
İşte "şimdi" yine O'nu dinliyorum...
Dinlerken, bambaşka bir dünyada hissediyorum kendimi.
Sanki bir şeyler çağrıştırıyor bana;
çok eskilerden.
Artık çok gerilerde kalan anılar.
Ah bu anılar...
Dünyaya,
benim gibi gözleriyle değil de
"gönlünden bakan"lar için
çok değişik bir yaklaşım oluyor her şeye.
Öylesine farklı ki,
çok sevdiğinizi anlattığınız;
anlatamadığınız için sayfalarla mektup yazdığınızı düşünün.
Siz kırk sayfalık mektup gördünüz mü?
Ben gördüm!
Anlatamazsınız...
Bitiremezsiniz betimlemenizi.
Kelimeler yetmez,
mektuplar yetmez,
şiiirler yetmez,
sözler öyle çaresiz ve yetimdirler ki,
hiç yetmezler...
Kahrolursunuz,
içiniz yanar,
kavrulursunuz.
Gece soğuklarda,
deniz kenarında meczup gibi dolaşırsınız.
İşte tam da o sırada kulağınıza çalınan bir melodi,
bir ses,
kelimeler...
"Kadınım" der, Tanju Okan...
"Kadınım!"
İliklerinize kadar titrersiniz...
Buz keser o yanan benliğiniz...
Özlem, özlem...
Doyasıya dinlersiniz,
içinde kaybolur,
yok olursunuz şarkının sözlerinde.
Ama biter...
Evet,
ne yazık ki, biter...

Kahredercesine,
mahvedercesine,
hınç alır,
intikam alırcasına...
Yetişemezsiniz,
gücünüz yetmez karşı çıkmaya,
O yüce Yaradana.
Bir tek karşı koyamadığınız,
kaderinizi yazmış olmanıza karşın...
Pavarotti,
"o sole mio" diyor.
Ne demek,
bilmiyorum.
Ve öğrenmek de istemiyorum...
Tanju Okan ve "Kadınım"ı dinliyorum çünkü ben.
□Pavarotti ne diyor,
ne anlatıyor bilmiyorum.
Ama ben Pavarotti'den
Tanju Okan'ı dinliyorum.
İçim yanık,
içim paramparça ve acıyor yüreğim.
Artık harf yok,
kelime yok,
mektup yok,
ses yok, söz yok...
Pavarotti'nin sesi yükseliyor,
yükseliyor,
yükseliyor ve her tarafı kaplıyor...
Artık ses kulaklarımda değil,
ben sesin içinde kayboluyorum.
Karanlıklarda, soğuk, yalnız, yapayalnız,
deniz kenarında olduğu gibi,
Çok eskinin...

27 Kasım 2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 ' Keşke'lerim

"Keşke"ler bırakmamak için,
bir ömür bıraktım ardımda...
Artık bilmediğimin farkında,
bildiğimin hiçliğinde,
saatsiz yaşanan günlerinde son kertesinde ömrün.
Bırakmayacağım,
bırakmama gücünü kaybetmeyeceğim "sahiplenme"lerim olsaydı, diye
"keşke"leniyorum.
Ardımda bırakmadığım keşkeler ile başbaşa kalınca,
"iyi ve güzel" sahibi olacağıma,
"kötü ve çirkin"lerim olsaydı,
geçiyor aklımdan.
"Ömür boyu" diye söz verdiğim "sevda"m,
sözümü yerine getirmeme fırsat vermeden
"iyi ve güzel"le zamansız evrene geçince,
saatsiz günlerde "kötü ve çirkin"im bile olmadan kalakaldım.
Halbuki,
"keşke" olmasın diye bıraktığım,
"sigaram ve içkim" şimdi yanımda olup,
bana "kötü ve çirkin"in vefalılığını göstereceklerdi.
Yegane kırk yıllık dostum olarak beni kollarıyla saran,
içime işleyenler olup,
beni yalnız bırakmayacaklardı.
Şimdi "keşke"siz zamanlarda,
saatsiz günlerde,
dostsuz yalnızlıklardayım.
Evet...
Dostsuz kışlarında ömrün.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 ' Zaman'dan ' Zamansız Evren e

Tekrarı olmayan anların ardı ardına sürgit akıp gittiği bir mecra;

'zaman'.

Geçenin kaydedilip,
geleceğine planların yapıldığı süreç.

Nasıl başlayacağı planlanıp,

nasıl sürüp nasıl biteceği meçhul bir akıntı;

çağlayanları olan devasa nehirlerle dönüşebildiği gibi, gibi hemen toprak zeminde
kaybolup gidiveren;

'zaman'.

Akıl ve mantığın düz yolunda rahatça gidiliverildiği gibi, kalbin duyguların karmaşık
labirentlerinde bir çift söz duyabilmek,

ılık bir nefes hissedebilmek için değerinin kalmadığı 'zaman'.

Yaşananların rutine indirgendiği,

'an'ların 'anı'laşmasına değer kesbetmediği,

sakin, düzenli, huzurlu olmasına alışıldığı anda beklenmedik değişimlerle ile insanı
çaresizleştiriveren, biçare kılan;

'zaman'.

İnsan iradesinin tek geçersiz olduğu süreç;

'zaman'.

'Zamansız evren'in dayanılmaz çekiciliğinin nedeni olabilir mi?

2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Aşk, Hüzün ve Ölüm

Bir gerçekte bütünleşmiş üç kavram.
Her biri ayrı bir bekleyiş,
tutku ve özlem unsuru.
Birbirini çoğaltan,
ulaşılması güç umut hedefleri.
Birbirlerinin olmazsa olmazları.
Bitmez arayış nedenleri, ulaşılmaması dileğiyle,
içinde eriyip kaybolma arzusuyla yanıp tutuşurken...
Ölmez miydi,
birine ulaşıldığında bütününde eriyip kaybolmak!
Halbuki kavuşulduğunda birine,
diğeri içini yakmakta insanın.
Keşke...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Ben

Kurumuş sevda çeşmesinden
kana kana su içenim,
ben...
Kurumuş göz pınarlarımdan,
Sevda kúpünü dolduranım ben...
Ne zaman ki kurur yaşam sevinçlerim,
Onları sevgi yüklü umut yağmurları ile yeşertenim,
ben...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Ben mi?

Ben,
aldıklarımla verdiklerimin;
alamadıklarımla veremediklerimin hesabını ödedim. Bilemediklerimi,
kendi adıma borç haneme yazdım.
Siz, "borç haneniz"e bir şey bırakmayınız.
Bu gün,
öncekinden daha çok huzur,
yarına daha çok mutluluk aktaracaksınız.
Lütfen ertelemeyiniz,
ellerinizi uzatın,
kollarınızı ve
avuçlarınızı açarak,
ki kucaklayacağınız,
ellerinizde dolu dolu avuçlarınız sevgi ile kavuşsun.
Başınızı kaldırın,
bakın,
gözleri üzerinizde...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Bir Dost Arıyorum

Bir dost arıyorum,
can yoldaşım olacak bir dost.
Şimdiye kadar hiç tatmadığım bir duygu, bir güzellik.
Ömrümün sonbaharında tadabilmek, ne güzel olurdu.
Canı sıkıldığında beni arayabilecek,
arayabileceğim, saatsiz zamanlarda.
Yapayalnız saatlerinde gecenin,
ya da
gündüzün kalabalık yalnızlıklarında dertlendiğimde
sesini duyup şenlendirecek ruhumu,
ya da huzur verebileceğim bir dost arıyorum.
Gönül koyup alınmayacak, serzenişlerimden;
hoş göreceğim söylenmelerinden;
içimi ısıtacak bir dost,
günün her saatinin sahibi olabilecek,
paylaşabileceğim.
Bazan bir kelime etmeden gözlerinde olabileceğim,
ya da soluğunu hissedebileceğim telefonun diğer ucunda...
Satırlarda, kelimelerde ya da bir harfte bulabileceğim bir dost.
O kadar çok böyle bir dostluğa hasret olan, ama, ama olmuyor.
Olamıyor.
Ne kadar onulmaz, onarılamaz, karşılanılamaz bir beklenti, hayattan, değil mi!
Bugün geçti.
Kayıp bir gün daha...
Yarın, gelir mi belli değil.
Ama yarın olsa bile, bir kayıp gün daha eklenecek hayatımıza.
Ve,
ve sonraki, daha sonraki...
Bir harf, bir kelime, bir söz...
Bir dost.
Niye bu kadar zor ki...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Birden

Yüreğim daraldı,
birden sis mi çöktü gözlerime?
İçimi bir acı dağladı birden.
Yoksul,
yoksun hissettim kendimi...
Böylesi mi anlatılabilir;
sevgi,
sevda,
özlem,
hasret?
Yaktı geçti lav gibi,
yıktı geçti fırtına gibi.
Nasıl yanmış ki gönlü,
sevdaya ulaşamamış,
gitmiş gibi.

2017 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Bu Gece

Bu gece
Altınova'da,
sonbaharın ortasında,
yazdan kalma;
dolunay,
ve
Ağustos böcekleri.
unutmuşlar mı, gitmeyi,
yoksa,
canlarına kasıtları mı var?
Hava enfes,
klimatize edilmiş,
tavanı gökyüzü
bir tavernada gibiyim.
Saz sanatçıları;
ağustos böcekleri.
Ve yandaki camı açık arabadan,
Tarkan'ın "Ahde vefa"sı hafiften.
Durdum,
ayaküstü dinledim;
bu senfonik curcunayı.
Bir yandan içim acırken,
gözümün önünden geçti,
birer birer,
geçen yıllardaki anılar.
Artık,
"sonbahar",
"Son bahar" oldu.
İlkbaharda yeşeren fidelerin tohumları atılmıyor,
artık bu "son bahar"da.
Artık yalnızlık,
artık "umut" yok oldu,
bundan sonraki,
İlkbahar için.

07 Ekim 2017 Altınova Balıkesir

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Buruk

Çayda buruk tada düşkünlüğüm,
yanıklığımdanmış demek
sevdama...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Eski Bir Fotoğraf

Birgün,
Yapayalnız ve ıpssız;
Zamanı belli olmayan
Solmaya yüz tutmuş renkleriyle,
Eski bir fotoğraf,
Gözlerine bakar bulursan kendini...
Şaşırma
Ve
Beni hatırla...
Bilmediğin,
gönlünde yer edindiğin.
Uzun uzun bakıpta beklenildiğin...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Gönülden Günaydın

Günaydın,
bir kez daha, içten gönülden...
Bugün çok güzel bir sabahın aydınlık yüzüyle karşı karşıyayız.
Gün çok güzel,
kulaklarımda Antonio Vivaldi:
Four Seasons.
Ne kadar güzeldir bilirsiniz;
"Bi'tanem" demek, ve
"sevdiğim".
Son gördüğünüzden bu yana kaç dakika geçti,
uğurladığınız,
ya da uğurlandığınızdan.
Hala depresmedi mi bir kez daha yinelemek içinizden.
hala geç değil,
bir telefon kadar yakınıınızda,
hemen açıp,
"sana, seni sevdiğimi söylemiş miydim?" demek, söylediğinizi hatırlıyor olsanız da.
Ne kadar güzel değil mi;
içtenlikle her an aklınızdan geçeni hemen söyleyebilmek.
Lütfen,
"sonra" demeyin;
"biraz sonra ararım",
ya da "şu anda meşguldür"...
Sakın, gecikmeyin;
O'nun en büyük meşguliyeti sizsinizdir,
her an aklında olduğunuz için.
Gecikmeyin,
bir kez daha yineleyin, paylaşın sevginizi.
Bir güzel gün daha, kazanç hanenize yazılacak bugün.
Bakın ne kadar güzel, sınımsız bir güneş,
hava serin olsa da ve tesadüfe bakın,
şu anda Vivaldi "Spring", kuş sesleriyle.
Lütfen gecikmeyin, hemen, şimdi...
Hepinizi seviyorum.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Günaydın

Günaydın,
gönlü aydın güzel insanlar.
Günaydın...
Gününüz, gönlünüz aydınlık olsun...
Günaydın gönlü güzel insanlar.
Gününüz sağlıklı iyiliklerle bezensin.
Hafta sonunuzun huzur, mutluluk dolu bir tatil olmasını diliyorum.
Günaydın,
günaydın,
aydınlık bir günün sevgi,
huzur ve mutlulukla dolu geçmesini diliyorum.
Günaydın,
dünyası güzel insanlar;
gününüz sükun içinde huzur ve mutluluklarla şekillensin.
Bu güller,
kimden bekliyorsanız
"O"ndan sizedir.
Günaydın,
günaydın aydınlık,
günaydın günden güzel beklentiler,
Günaydın yeşile umut gebe bulutlarıyla gökyüzü,
günaydın
Yaradanın lütufları,
günaydın sevdiklerim,
günaydın seveceklerim,
günaydın bildiklerim,
günaydın bilinmediklerim,
günaydın gönlümdeki,
gönlüm dolularım,
gününüz aydınlık olsun,
"Günaydın"...

Günaydın.
Günaydın hepinize...
Günaydın, "aydınlık" yüzlülerime,
günaydın "gönlü" aydınlıklarına,
günaydın "bildiklerim"e,
günaydın, "bileceklerim"e,
günaydın "seveceklerim"e.
Günaydın,
gönlüm aydın dolusu "gönlümden sevdiklerim"e...

Günaydın.
Günaydın herkese.
Günaydın gönül dostlarım.
Gününüz,
aydınlık güzel sevgilerinizin sevdalarınıza ulaştığını gönlünüze yansıtmasıyla dolsun.
Bugün,
sevdiğinizi yansıtıp sevdiğiniz hep hatırunuzda olsun.
Gününüz aydın olsun.
Günaydın.

Günaydın.
Günaydın gözümün ışıkları,
günaydın gönlümün nurları.
Günaydın sevdiklerim,
günaydın sevildiklerim.
Günaydın gördüklerim,
günaydın görülmediklerim.
Günaydın selamımı alanlar,
günaydın size de, almayanlar.
Hepinizi seviyorum,
Günaydın, gönülden hepinize.
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın herkese.
Günaydın bugün pembe doğan güneşe.
Günaydın gönlüme açan gülüme,
Günaydın gönlümün gül bahçesine.
Günaydın,
sevgiyle bakıp,
sevgiyi görene.
Günaydın gördüğüm seslere.
Gönüldaydın tüm "Günaydın"lara.
Günaydın.

Günaydın.
Günaydın gönlü güzel insanlar.
Bu "an" geçiyor hızla ve bir daha yaşamayacaksınız,
Gülen gözler,
gülen sözler,
gülen gönülle nakşedin
anılarınıza, Lütfen.
Gönülden gelen bir bakış,
bir nefes,
bir söz ile ulaşın sonsuz güzelliğe.
Kalpten bir kelime ile,
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın herkese.
Günaydın,
büyük bir huzur,
sevinç ve mutlulukla doğuşunu izlediğim o güzel pembe güneş,
günaydın gönlümde hissedebildiğim,
günaydın gönlüme doğanlar,
günaydın duyabildiğim,
günaydın dokunabildiğim,
günaydın görebildiğim,
günaydın sevebildiğim.
Günaydın güzel arkadaşlarım,
günaydın güzellerim,
günaydın mor menekşem,

günaydın çitlenbiğim.
Günaydın tüm sevdiklerim,
Günaydın...

Günaydın.
Güneşin aydınlattığı bir günün sabahında,
en güzeli göreceğiniz,
en güzeli duyacağınız,
en güzeli söyleyeceğiniz ve
size en güzelin verileceği bir ömür dilerim.
Ve bu güzelliklerin sevincine varır,
paylaşarak sevinçlerinizin gönlünüzün,
dünyanızın ve ömrünüzün tamamını kucaklamasına izin verirsiniz.
Her gününüz mutlu,
her gelecek gün için ümidiniz olacak nedenleriniz olsun.
Seviniz,
sevildiğinizi biliniz
ve sevginizi ertelemeyiniz.
En büyük üzüntüler yaptıklarınızdan değil,
yapmadıklarınız sonrasında hissettiklerinizdir.
İyi ki varsınız.
Hepinizi seviyorum.
Hepinize aydınlık günler diliyorum.
Bir güne güzel başlamanın kriteri,
duymaktan huzur bulacağınız bir "ses" olmalı.
Bugün güne huzur duyarak başladım.
Siz?
Lütfen, beklemeyin.
Belki, aradığınızda huzur duyacağınız sesin sahibi de sizin sesiniz için aynı
düşünce dedir, de,
arayamıyor olabilir...
Güleryüzünüzün aydınlığı gönlünüze yansısın.
Günaydın.
Günaydın tüm güzel insanlarım.
Gün, gönlünüzü iyilik ve güzelliklerle kaplasın.
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın gönlü güzellerim.
Bu gün,
yarın derken az kaldı Nardogan'a.
Biraz daha gayret...
Gönlünüzün aydınlığından katın biraz,
yolunuzu aydınlatmaya.
Ve biraz da yolu sevgiye uzananlara.
Paylaşın,
ki artsın aydınlığı, geleceğinizin.
Gününüz aldığınız kadar geniş,
verdiğiniz kadar uzun aydınlıklarla doldursun gönlünüzü.
Günaydın gönlü güzel sevdiklerim.
Gününüz aydın olsun...
Günaydın...

Ulaşabildiklerime,
Ulaşamadıklarına,
Gönlüm dolusu sevgi ve huzurla...
Günaydın.
Günaydın aydınlık güne.
Günaydın aydınlık gönüllere.
Günaydın gülen yüzlerin gönüldeki yansılmasına.
Günaydın aydınlık, huzurlu,
mutlu geçecek hafta sonuna.
Günaydın hepinize.
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın gönlümü aydınlatan güneşlerim,
Günaydın gecemin nuru mehtaplarım.
Günaydın sevdiklerim,
Günaydın sevildiklerim.
Günaydın hepinize,
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın tüm gönlü güzelliklere,
arkadaşlara,
iyilere açık olana.
Günaydın sağlığa,
günaydın sevgiye,
günaydın selamımı alana.
Günaydın tüm varlığa.
Günaydın güzel günlere.
Hepinize günaydın.
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın, gönlü aydınlıklarım.
Sevgim size.
Günaydın.
Günaydın.
Gönlüm ufkuna doğan güneşim,
Ruhumu aydınlatan güzelliklerim,
Günaydın.
Sevdama günaydın.
Sevgime günaydın.
İyiliklere günaydın.
Günaydın gözlerini gönüllerine açana,
sevgi görüp,
sevgi saçana günaydın.
Günaydın güzellerim,
hepinize günaydın.
Günaydın...

Günaydın.

Aydınlıklarınıza günaydın.
Güzelliklerinize günaydın.
Sizi aydınlatana,
aydınlattıklarınıza günaydın.
Sevdiklerime günaydın,
sevdiklerimin sevdiklerine de günaydın.
Yoluma günaydın,
yolumu aydınlatanlara da günaydın.
Sevenlere günaydın,
sevilenlerin sevincine de günaydın.
Dünyamı aydınlatana,
gönlümü nurlandırana da günaydın.
Günaydın güzellerim,
güzelliklerim,
Hepinize günaydın.
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın uzayan günlerin ilkinden.
Bahar tazeliğinin ilk gününden günaydın.
Gönlü aydınlık olanlara günaydın,
güzel gönüllere günaydın.
Serin, sakın Ayvalık sabahından günaydın.
Bereketiyle ruhumuzu serinleten yağmur damllarına günaydın.
Günaydın güzellerim,
hepinize can-ı gönülden,
günaydın...

Günaydın.
Günaydın tüm sevdiklerim.
Günaydın İstanbul,
sabahında bir kez daha kavuştuğum.
Günaydın gülümsetebildiklerim,
günaydın gönlümü gülümsetenler.
Gününüz aydın,
gönlünüz sevgi,
huzur,
sükun ve gülümsetenlerinle dolsun.
Hepinizi çok seviyorum.
Günaydın hepinize,
tüm gönlümlle,
günaydın...

Günaydın.
Günaydın güneş,
günaydın masmavi gökyüzü,
günaydın gözümü açtığımda gönlümde bulduklarım.
Günaydın,
gönlüme dolacak
sevdiklerim,
seveceklerim,
bildiklerim,

bilmediklerim.
Gününüz aydınlık olsun,
günaydın...

Günaydın.
Günaydın,
"İyi ki var"ım olanlara,
gönlüme dolan güzellerime.
gülen gözlerinde doğduğum,
sevgiyle bakanlarıma,
günaydın.
Günaydın hepinize,
sevgimle,
sevincimle,
iyilik ve güzelliklerimle,
Günaydın...

Günaydın.
Günaydın.
Günaydın yeni gün.
Günaydın birazdan doğacak güneş.
Günaydın gönlüme,
bunca güzelliği küçücük dünyasına sığdıran.
Günaydın güzellerim,
gönlü güzellerime günaydın.
Günaydın sevgime neden olanlara,
günaydın sevdiğilerime.
Günaydın,
hepinize günaydın.
Günaydın.
günaydın,
sevgi alan yürekler,
günaydın,
sevgi veren yürekler.
Günaydın,
gönülden gülümseyen sevenler.
Günaydın gözlerime benim için bakanlar,
günaydın,
gözlerinde "beni" gördüklerim.
Günaydın,
sevdiğilerim,
Günaydın sevildiklerim.
Günaydın hepinize,
sevgimle,
gönlümden Günaydın.

29 Kasım 2017'den 27 Aralık 2017'ye kadar ,İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Günaydın ve Merhaba

Günaydın Arkadaşım,
ve Merhaba,"
'Artık İstanbul'da yaşanmaz! '
diyenler ve demeyenler!"
Bugün çok güzel bir sabaha gözümü açtım;
nefis bir hava.
Serin, aydınlık.
Kahvaltıdan önce biraz yürüyeyim dedim.
Bahçede?
Neden bahçede,
kışın da bahçede yürüyebilirim.
Bu hava boğaz havası, tam da.
Beylerbeyi civarında sahile indim.
Yol bomboş.
Yavaş yavaş, tadını çıkara çıkara,
camlar açık, mis gibi bir hava doluyor ciğerlerime;
nasıl özlemişim, nasıl özlemişim!
Epeyce gittim böylece,
birkaç otomobil, bir dolmuş,
birkaç belediye otobüsü geçti yanımdan.
İstanbul'da yaşanmaz diyenlere nisbet edercesine.
Sonra, bir yerde park ettim otomobili.
Küçük kasaba minyatürü.
Küçük kaldırımında biraz yürüdüm.
Küçük bakkal, küçük pastane, küçük kahvehane ...
Ve "börekçi".
Adı "Çengelköy Börekçisi".
Ama "Sarıyer" böreği satıyor.
Salaş demeye dilim varmadı,
güncel tabirle "salaş plus" deyeyim.
Özlemişim.
Bu kelimeyi çok kullandığımı fark ettim.
Şimdi söyleyince düşündüm de ne "çok" şey özlemişim.
Her an,
şaşırtırcasına beliriveriyorlar,
çıkıveriyorlar karşıma.
Neyse.
Börekçiye dönelim.
Peynirli "Sarıyer" börek ve çay siparişimi verip,
kapısının önünde trotuvardaki küçük masalardan birine, konforlu sandalyesine
kuruldum.
Gölge, serin, sakın.
Birkaç kişi var etrafta.
Yoldan birkaç araba geçti.
Güzel kahvaltı oldu.
Bir tarafında yalı bahçe duvarları,
bir tarafında küçük çiçekli bahçelerin arasındaki yoldan kısa bir süre yürüdüm.
Ve ...
Evet, o güzel boğaz, karşımdaydı, bütün ihtişamıyla;
her gün görsem,
her sabah gözümü açtığımda yine özlemini duyacağım.
Yürüdüm, o güzel esinti ile içime dolan yosun kokusunu duyarak,

doyasıya.

Çok sayıda balık tutan amatör balıkçı vardı.

Neşeleri yerindeydi, iyi balık vardı oltalarında.

"Rastgele" dedim, sadece 'yalnız' olanlara!

Yürüdüm, yürüdüm ...

'Yalnız' başıma.

Şimdi küçük kasabanın iskelesi yanında oturuyor

ve sana yazıyorum,

paylaşmak için bu güzellikleri.

Ben ömrüme bir gün daha "yaşanmış"lık kattım. Birikmişliklerini gördükçe

ne kadar çokmuş dediğim özlemlerimden bir, birkaçını azalttığım.

Ama senin adına üzülerek,

eğer,

sen de, böyle bir gün geçirmediysen.

Ama sana söz,

eğer artan bir günün olursa böyle bir günü yaşamak için,

o zaman balık tutan çiftlere birlikte "rastgele" deriz.

Buraya kadar okudun mu yazdıklarımı?

E, o zaman ne oldu işler?

Hadi kal sağlıcakla.

2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Günaydın ve Yalnızlık

Yine güzel bir sabahı yalnız başına karşılamayı protesto etmek için önce kendime, sonra çiçeklere, daldaki yapraklara ve face'deki sayfamda insanlara "Günaydın" dedim.

Gelen güzel yanıtlar gönlümü aydınlattı.

Güzel insanlar, ah güzel insanlar; keşke yanıt verdiğiniz notumu okumak için face'e girmiyor olsaydınız.

"Nankörlük, bu yaptığın" demeyiniz lütfen!

Bir sorunuz,

"Neden?" diye.

Bu satırları yazarken "Pavarotti"den aryaalar dinliyorum, güneşli bir günün sabahında, hafif bir esinti ile ferahladığım köyde kaldığım evde.

Etrafta kuş cıvıltılarından başka bir ses yok,

Pavarotti'ye eşlik eden.

Dikkatinizi çekti mi, "başka bir ses yok" dediğimin?

Benim gibi "yalnız" olanlar farkındadırlar,

gözünü açtığında insan, uykusunu almış, dinlenmiş,

bu güzellikleri bütünleştirebileceği son ve en önemli unsur olan sevdiğine "günaydın" demenin önemini.

Böyle bir insanın face'e bakacağını düşünebilir misiniz, sabahın bu güzelliğiyle birlikteyken.

Sımsıcak bir duygunun benliğini sarmasına neden olan o yumuşacık temasın ruhu sağaltmasındaki yüce gücü neye değişebilir ki insan.

Müptelası olmaktan huzur ve mutluluk duyulan böyle güzel bir iptila daha var mı, acaba?

Varken kıymetini bilmenin sevinç ve hazzını yaşayan biri olarak, "iyi ki"lerin varsılı olmak ne kadar güzel, bir bilerseniz!

Ama, diğer bir bakış açısından ise, bu varlığı tattıktan sonra yoksunluğu ile yaşamak öylesine ızdırap verici, iç acıtıcı ki.

Bütün kalbimle diliyor ve ümit ediyorum ki, bana söylediğiniz "günaydın", varsılınıza söylediğinizden sonrasındakidir.

2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Güzel Bir Sabah

Bu sabah,
çok güzel bir hava var.
Nefis.

Yağmur, özenerek yağıyor sanki,
dümdüz;

ne hızlı, ne de yavaş.

Biliyor musunuz,

Ankara'da böyle yağmaz;
delicedir.

Hep özlemişimdir İstanbul'un bu sakin yağmurunu.

Ya genç olacaksınız,

ya da emekli ve

ama mutlaka yanınızda gönlünüz dolusu sevdiğiniziz.

Tam da dışarı çıkıp şemsiye altında yavaş yavaş,

sakin ve gürültüden uzak,

avuçlarında sardığın elleriyle,

kolunda gönlünle yürümek zamanı.

Toprağın yağmur damllarına kavuştuğu andaki sevinç çığlıklarını işitmiyor musunuz,
topraktan yükselen toprak-yağmur sevda kokusunu duymamak imkansızdır.

Emirgan Korusu, Yıldız, Gülhane,

ya da Çengelköy, Kanlıca, Yeniköy,

eskiden Yenikapı da bir alemdi.

Sahilde salaş bir kahvehane.

Eskiden soba yakaarlardı,

deniz, yağmur, soğuk,

gürül gürül yanan soba ve gönlünün avuçlarındaki yumulmuş sımsıcak elleri.

Konuşmaya gerek kalır mıydı ki...

Evet.

Evet bugün çok güzel bir gün.

Dilerim,

ileride de birlikte hatırlayacağınız böyle güzel günleriniz olsun.

Carpe Diem...

2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Kısalan Günler mi?

"Günler kısaldı"
diyerek ne kadar haksızlık ediyoruz,
değil mi?
Gnlnze dönüp sorun bakalım,
kısalrıı olan günler, ne zaman?
Uzun günler;
geçmesi zor olan günler aslında.
Avucunuzda iken gnlnzn sıcaklığı,
hiç,
"uzayan gün" gördünüz mü?
Ya da,
ellerinizin uzanamadığı gnlnzle,
"kısalan gün"e rastladırız mı?
Zaman geçer mi,
hele ki bekliyor iseniz...
Şimdi,
güneşin erken gidişini bahane etmeden,
sımsıcak avuğlarınrızla kısa günün tadını çıkartın.
Huzur duyarak,
tadını çıkaracağınız mutluluklar diliyorum.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Ne Kadar Geç Oldu Değil mi?

Ne kadar geç oldu değil mi?
Dakika, saat, gün, ay ...
Mevsim,
Yıllar geç oldu.
Beklenen var mı zamandan,
ki,
hayıflanıyorsun,
artık, "demir alındı limandan".
Yol ne kadar sürer belli değil.
Geride "özlem" duyacak da kalmadı,
ileride beklenen de...
Yok,
Zor oluyor beklemek,
srecesi belli olmayan zamana ulaşmak.
Fotoğraflar sarardı,
güleç yüzler puslu artık,
ah,
o sevecen gözlerdeki pırıltılar ...
Zamanın hesaplanmadığı,
zamansızlığın kalmadığı,
beklenenin bir "selam"dan öteye geçmediği.
Ne kadar geç oldu değil mi?
30 Kasım 2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Paylaşım

Önceleri,
Komşuya bir tabak pay ayrılırdı,
Özel bir yemek yapıldığında.
Ve,
Evin küçüğü,
annesinin "hemen götürüver, soğumasın" tembihine homurdanıp söylenerek yanıt verse
de,
komşunun güler yüzlü teşekkürü ile karşılaştığında,
içini bir sevinç kaplayarak dönerdi geriye.
Artık böyle bir paylaşım kalmadı.
'Helvası' götürüldüğünde komşuya,
Küçük bir şaşkınlıkla geçiriliveriyor,
Kalan,
Az da olsa mahcubiyetler...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Son Kullanma Saati Biten Gün

İşte yine gece yarısı oldu,
melek yine geldi ve kulağıma;
"gününün son kullanma saatinin bittiği"ni fısıldadı.
Evet,
ömür `gün'den öte bir şey mi ki?
Ömrün geçmesine, hayallerimize, umutlarımıza, yaşanmamışlıklarımıza yanıyoruz da,
günü yaşamayı önlemiyoruz.
Yaşanmamış günü önemsemezken,
ömür için ağıt yapmak...
Dün yok, yaşanmışlıkları kalan.
Yarın, bilmiyoruz...
Umursanmak ya da umursanmamak,
ne gam;
eğer kendim umursamışsam;
yaşanmışlıklardan son kullanma saatinden önce,
zamanında kullanılabilenlerden kılabilirdiysem,
gün bitiminde.
Her sabah gözümü hep aynı mevsimin,
sevginin aydınlığına açtığımı anladığım,
günü bu şevkle yaşayıp,
son kullanma saatine,
yarın endişesi yerine bugünün yaşanmışlığı huzuru ile ulaştığımda
`bozkırlarda kar fırtınaları'nı yaşamak yerine,
`ilk baharın ılık meltemi'ni duyumsuyor olacağım.
Yeniden.
Ve yine yeniden.
Ta ki,
gözümü açmaya üşenip de "zamansız evren"de
istirahate geçene kadar.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Unutulduğunu Unutup da

Günler geçiyor,
hızla ya da yavaş.
İnsanın beklentisi olmaması...
Çok farklı imiş plan yapmadan yaşamak,
bir sonraki,
ya da
daha sonraki gün için.
Alışılıyor mu, insan;
beklememeye?
Bilmem...
Bir şey var
ki
işte o...
Bir "merhaba",
ya da "selam" almak.
Unutulduğunu unutup da,
"bekliyor" işte insan...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Unutulmayan

Unutulmayan anlar,
anılar
ve acılar...
"Keşke ..." ile değiştirilemeyen geçmiş ...
Ve kişiler, özlem ve hasretle anılan...
Küllense de üzeri, içteki "kor" alev alev...
Acılarını anıyor ve paylaşıyorum.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Veda'ya Özlem

Hayat, yaşam, dünya;
"hoşça kal" ve "güle güle"lerin sarmalı mevsimler döngüsü değil elbette,
sadece.
Gelirken,
verdiği sevinç ve heyecanın şevki ile büyüdükçe güzelleşen,
güzelleştikçe insanı coşku ile saran yaprakların yeşilliği ile ilkbaharı çılgın sevinçle
karşılarken enginlere sığmayan duygular...
Giderken
ya da
uğurlarken dökülen sarı yaprakların buruk vedasının insanın içini dağlayan acısı ile
yıkılan dünyalar...
Karşılama sevincini yücelten geleceğin güzelliğine yönelik özlem yüklü merak ile veda
acısını ihtişamlı kılan yaşanmışlığın karşılığında denge beklemek olanaklı mıdır?
Bilinmezliğe merak ile yaşanmışlığa özlem...
"Hoşça kal"
ve
"güle güle"nin olmadığı,
olamadığı emr-i vakilerde o "bir an"a,
ılık bir "nefes" e vedaya özlemin kazandığı boyut...
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Ya.

Ya fırtınalar kırıdıysa seren direğini,
düştüyse yelkeni.
Ya kırıdıysa dalgalar dümenini,
kaldıysa dümensiz.
Ya kaptanı sevdasına özlemden attıysa kendini suya.
Nasıl gelsin ki garibim,
Ölse de özleminden...

15 Kasım 2017 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Yapayalnız

"Yalnızlık"ı bilirsiniz, evet.

Evet, o bildiğiniz "yalnızlık".

Peki "yapayalnızlık" nedir bilir misiniz?

İşte onu bilmediğinizi ben biliyorum.

Eminim, hatta.

"Yapayalnızlık" yaşanır.

Yapayalnız yaşanır.

Varsınızdır, ama "yoksun"sunuzdur.

Neden yoksun olunabilinir?

Herşeyden.

Ama "yoksunluk" "yapayalnızlık"ın yanında "varsıl" kalır, hem de çok...

"Yapayalnızlık",

yok olmanın görülmeme şeklidir de aynı zamanda.

O'nu görürsünüz,

el sallarsınız,

gülümsersiniz,

hatta "merhaba" dersiniz,

hepsini görür, duyar.

Evet, evet "duyar" hemde...

Ama size baktığında,

sizi geçer görüşü, arkanızdakini görür,

siz bir engel bile oluşturmazsınız görmesini engelleyecek.

Akıl almaz bir tanımlama değil mi?

İşte "yapayalnızlık" tamda böyle bir şeydir.

Kendi başınızasınızdır.

"Kendinle başbaşa..."

Ne demek ki, bu...

Kendi kendine sohbet ettin mi hiç?

Yani...

Eh herkes kendi kendine bazan söylenir,

kızır, değil mi?

Hatta, içinden küfür bile eder.

İşte "yapayalnızlık", bu da değil.

Yapayalnızlık,

yüksek sesle kendine seslenmen,

yüksek sesle kızman, küfür etmen,

bağırman, haykırmandır.

Haykırma ve bağırma biraz ortamın uygun olmasını

gerektiriyor.

Seni arayıp sormayanlar,

merhabayı, bir "günaydın"ı esirgeyenler,

"sana bakıp da arkandakileri görenler" var ya,

aklından zorun var diye birden görüp duymaya başlamasınlar diye dikkat etmekte yarar var.

En uygun yer ve zaman,

şehirlerarası yolda otomobil kullanırken,

haykırmak, bağırma çok güzel...

İşte bunu yaptığın "zaman",

"yapayalnızsın"dır.

Ancak, izleyen ses kısıklığına da hazırlıklı olmalı.

Deneyimle sabittir...

İşte böyledir "yapayalnızlık".

Hani aklında olsun,
olaki bir gün karşılaşırsan şaşırma diye yazıyorum.
Haa,
bir de her yazdığına yanıt veren,
hatır soran, günaydın filan diyen birisini görürsen,
bil ki o kişi "yapayalnızlık"ın ne demek olduğunu bilendir; verdiği her selamın
"bekleyen" bir gönüle gittiğini bilen biridir...
Karşısındaki anlamasa da...
İşte öyle bir şey;
"boşver".
Yapayalnızlığın hiç öğrenilmemesi dileğiyle,
sevgi ile kalınız,
hiç olmazsa verdiğiniz selamı alacak olanlarınızla kalınız.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Yapayalnızlık

Sahip olduğum "her şey"i severim ben.
Benim olan kıymetlidir, kıymetlidir.
"Hüznüm"ü severim.
"Sevdam"ı severim.

Hem hüznümü,
hem sevdamı hem de "sonbahar"ı severim.
Ben hem yalnız kalmanın,
yapayalnız kalmanın dayanılmaz hüznünü,
hem de "sevda"ma ulaşmamın sonsuz hazzını "sonbahar"da yaşadım.

Bu yüzden severim ben "hüzün"le "sevdamı" anmayı hatırlamayı, "sonbahar"da.

O hüznü yaşayalı elli iki yıl,
sevdamı tutulalı elli yıl oldu, tam da.

Şimdi hüznüm de yok, sevdam da.

Ve sonbahardayım;
hem mevsimi bu yılın,
hem mevsimi ömrümün.

Ve şimdi tamamen yapayalnızım,
ne anmakla ulaşabiliyorum sevdamı,
ne hatırlamakla o ilk yalnızlığıma.

Yapayalnızlık.

Yetmeyecek artık yeni bir "sevda" için zamanım,
Ve yok artık mecalim yeni bir "umut"a.

Ama,
Sürüp gidecek gittiği yere kadar ömür
ve beraberinde,
yapayalnızlık.

27 Eylül 2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2017 Yüreğim

Yüreğim daraldı,
birden sis mi çöktü gözlerime?
İçimi bir acı dağladı birden.
Yoksul,
yoksun hissettim kendimi...
Böylesi mi anlatılabilir;
Şevgi, sevda,
Özlem, hasret?
Yaktı geçti lav gibi,
Yıktı geçti fırtına gibi.
Nasıl yanmış ki gönlü,
Sevdaya ulaşamamış,
gitmiş gibi.
2017

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 ' Yazmak Mutsuzluktur'

"Yazmak mutsuzluktur, mutlu insan yazmaz."

diyor şair İlhan Berk.

Kötümser bir değerlendirme denilebilir mi?

Şiirler, şarkı sözleri,

dost sohbetlerinin en önemli olanı 'dertleşmek' değil midir,

hep asıl nedeni "mutsuzluğu anlatmak",

paylaşmak?

Evet, asıl olan, anlatılanın altında gizlenen, 'yalnızlık'ı sessizce haykırmak değil midir?

Yine İlhan Berk'in dediği gibi;

"Bazen ihtiyaç duyuyor insan,

Sevildiğini bilmeye, anlıyor musun?".

Evet, insan 'bazen' değil aslında,

'her zaman' ihtiyaç duyuyor 'sevildiğini;

bilmeye, duymaya'.

Haykırarak mı söylenmeli bu ihtiyacın karşılanması için?

Hayır.

Şimdi bazı çiftler yatarken içten bir duyusuyla "iyi uykular" derken, sevgilerini

haykırmaktan daha güçlü bir şekilde yansıtmış olacaklar, birlikteliklerinin güçlü sevgi ile bütünleşmelerini.

Bazı çiftler birlikteyken, yalnızlıklarının girdabında, hasret duyarak sevgiye, gözyaşlarını içlerine akıtarak.

Ve "yalnızlar",

tamamen yalnızlar, tek başlarına, sabahında "günaydın" duyularak uyanılmayan

gecelere, sevgi paylaşımının sınırsız "iyi geceler"i duymaya hasret,

özlem dolu olarak başlayacaklar.

Bu özlemle;

bu özlemi duyanlara, içten duygularıyla, paylaşabildiklerini görebilmeleri dileğiyle;

"İYİ GECELER"

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 14 Mart Tıp Bayramı

Her şeylerini verdiler;
zamanlarını,
çocuklarının, eşlerinin,
ve tüm ömürlerini kendilerinin...
Ve,
stres,
heyecan,
korku; ya...
Tüm dünyaları yaptıkları hastalarına.
ve,
gün geldi;
dövüldüler,
aşağılandılar,
yaralandılar.
Ve,
öldürüldüler...
Bir gecede,
kayıtları silindi...
Ve,
bir 14 Mart daha geldi,
onların haberleri olmadan...

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Beklemek

Beklemek,
bekleyen için ne kadar özel,
ve,
o kadar önemlidir!
Beklemek,
bir yanıt içindir,
gönderilen,
söylenen ya da yazılana.
Bir sevgi sunuşudur beklemek,
beklenilene.
El uzatmadır,
gönül sermektir yoluna,
beklenilenin...
Beklemek,
ümit etmektir,
bir sıcak kelime,
satır,
bir cümleliğin gelmesini.
Ve getireceği güzellikleri.
Beklemek,
sevgidir,
sevgiyle dolmadır,
sevgiliye doymadır.
Beklemek,
gözlemektir geleceği,
meraktır,
heyecandır,
korkudur,
mutluluktur,
acı çekmektir,
bilinmeyene sevdalanmaktır...
Kahrolmaktır,
erimek yok olmaktır,
sineye çekip,
çaresiz kalmaktır
beklemek.
Beklemek,
pencerede postacı,
ekran karşısında mesaj,
durakta sevgiliyi
hasretle.
Karşılık gözetmeden yakarıştır,
sevda ateşine düşmek,
sevmeye esir olmak demektir,
beklemek...
Ve bilmemesidir beklenilenin,
bir harfine ömür verileceğini,
beklemek.

07 Ocak 2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Bir Billur Damla Yetseydi

Düşler ülkeme davet edebilseydim eğer...
Kabul eder miydi?
Ya da...
Ya da,
ben O'nun gerçek dünyasına...
Geç kalmak...
Yeniden.
Yeniden,
ne O var,
ne de ben, artık...
Üzölmek?
Neden,
niye!!!
'Yaşam', zaten düşler ülkesi değil mi,
gerçeği ya da düşünyle?

18 Ekim 2018 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Bir Damla

Bazan,
hani,
dolu doludur da gönlünüz,
ilk damlanın düşmesi gerekir ya,
çılğınca yağması için.
İşte böyle bir anda,
satırlara dökmek ister de insan,
duruverir dünyanın dönmesi.
Yazmak,
neye çare ki artık.

2018 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Değirmendere'de Akşam

Çok güzel başlayan bir gündü.
Sonra en güzelin başlangıcı olan yerde,
en güzeli anarken fırtınalar yaşadım,
kasırgalar savurdu ruhumu elimin ulaşamadığı,
dokunup gideremediğim hasretime.
Bugün gurbeti yaşadım, gurbetimde.
Ruhumun sarmalanıp yuvarlandığı girdabın dibine vurmanın acısını yaşadım gönlümde;
ruhumu dolduran sevdanın kor ateş olduğu,
yanarak içinde kaybolmanın hazzını yaşayan pervane olduğum kırlardan geçtim bugün,
donda gözlerimdeki buğular,
yanan gönlüm buz kesti.
Yokluğunu,
varlığına doğduğu yerde yaşaması insanın,
ne iç acıtıcı imiş.
Hayalinde kurduğu ülkenin yok olduğunun acısını o ülkede yaşamak,
ne kadar zormuş.
Hiçbir engelin, zorluğun kalmadığı anı,
yaşamı için can kavgası verilen sevdanın vatanında, sevdalanılanın yokluğu ile yaşamak
ne güçmüş.
Yaşam için en küçük bir neden ve arzunun kalmadığı an,
ve çaresizlik, bir şey yapamamak,
ve beklemek boşluğu yapayalnız...
Keşke her şey birlikte yok olabilse...
Keşke sevgi, sevda, ümit, yaşama isteği hepsi
O'nunla birlikte giderken burada yapayalnız kalınmasa...
Kasırgaların ortasında yaşanan ulaşılamaz haz,
sevda için çekilen acıların verdiği mutluluk;
neredesiniz?
Neden artık kucaklamıyorsunuz dünyamı?
Neden hepiniz O'nunla birlikte gittiniz...
Bir nebze bile yok muydu hatırım,
hakkım üzerinizde?
O çınar duruyor denizin kenarında,
altında oturduğumuz.
Ya yürüdüğümüz sahil yolu,
hani ıssız,
senin şenlendirdiğin sesinle.
Hepsi duruyor yerli yerinde,
deniz bile kıyıya vurduğunda aynı sesi çıkarıyor ama...
Evet, ama sen neredesin?
Bak o "anılar" ufaklı, büyüklü;
buluşmamızın sevinci "koskocaman"...
Neredeler?
Onları da, yanında mı götürdün?
Peki bana kastın nedir?
Sana sevdalanmamın cezasını kimse veremedi,
sen mi veriyorsun yoksa?
Bak, seni gördükten sonra,
bir sonraki görmemin bir an önce gelmesi,
başlaması için dua ettiğim,
yanından büyük özlemlerle,
istemeyerek ayrıldığım günlerdeki gibi aynı yollardan geri döndüm geç vakit,

bu gece.

Aynı deniz, aynı yollar, aynı hüznü, aynı özlem,
gönlümde aynı sevdâ;

ama sen yoksun "bir tanem"?

Neden her şeyi yanında götürdün de beni burada bıraktın, yapayalnız?

O dönüşlerimde senden,

varır varmaz Kumkapı'ya,

hemen mektup yazmaya başladım, sana.

Sevdama, sevdiğime, gönlüme, dünyama...

Bak şimdi sana ulaşabilecek mektup bile yazamıyorum. Neden çok gördün ki,
bir mektup yazabilmemi bile bana.

Güzelim, birtanem, sevdam, gönlümü aydınlatan gözümün nuru, nerelerdesin?

Ne zaman bitecek bu yalnızlık, ellerimin boşluğu?

Burada kalmaya alışamadım,

alışamıyorum birtanem...

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Gülümseme

Hayat, size hiç beklemediğiniz,
hatta mit etmeye hakkınız olmadığını bildiğiniz bir zamanda,
"gülümsedi" mi?

Evet,

evet sadece gülümseme!

Hayat glmseyebilir mi?

Bir gülümseme...

"Pastel" bir gülümseme...

"Pastel gülümseme"???

Bilmiyorum...

Hayat, belki bana anlatır...

12 Ocak 2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Kürk Mantolu Madonna'ya

Bu romanı okudum.

Bu konu açılıp da 'okudum' dediğimde içimi tarif edemediğim bir huzursuzluk kaplıyor. Hani doğruyu söylemediğinde içi bir tuhaf olur ya, tam da öyle.

Evet, doğrusu nasıl söylenebilir bir roman hakkında konuşulurken halâ çözebilmiş değilim;

ancak ben 'okudum' yerine 'oradaydım',

'O'nunlaydım',

hatta 'bendim' demem gerektiğini düşünüyorum.

Tabii, Sabahattin Ali'nin dönemindeki 'Aşk' benim bildiğim 'Aşk'.

'Aşk' kelimesi, günümüzdeki yaygın kullanımı ile asıl olduğu değil, içi boşalmış bir tanımlama, yapıştırma bir etiket gibi geliyor bana.

Şimdi hissettiğim, olduğunu düşündüğüm karşılığının 'Sevda' olduğu.

Sabahattin Ali'nin

"... istemek bütün ruhuyla, bütün vücuduyla, her şeyiyle istemek başka... Aşk bence bu istemektir. Mukavemet edilmez bir istemek!"

olarak tanımladığı 'Sevda'yı böylesine net açıklamanın yanında daha bir başka konumda da irdelemek olası.

Örneğin 'platonik' yaklaşımla 'sevda'yı aynı şekilde tanımlamayı yok sayabilir misiniz!

Hem de görmeden,

Sesini duymadan,

gözlerinin rengini sevdiği çiçeğin rengiyle özdeşleştirerek,

kokusunda tenini duyarak,

yapraklarının yumuşaklığına dokunuşunda o sınımsızlığı hissedebilmek gönlünde,

Ve

Bilmediği sesine hasretle

Okumayacağını bilerek yazmak,

Duymayacağını bilerek haykırmak adını,

Gördüğünde bütün beklentisinin yıkılacağını,

sükut-u hayale uğratacağını bilerek,

hayalinde yaşatarak

ve yaşayarak dünyasını kurmak.

Ve,

Bu bağlanışa karşı koyamamak...

Bu da bir 'Sevda' değil midir!

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Lületaşından Gerdanlık

“Lületaşından gerdanlığa gücüm yetmemiş,
sana Sapanca’dan bir sepet elma almışım.”

(Büyük Saat, Turgut Uyar, s.19)

Bu sözleri her okuduğumda daha bir hüzünlenirim.

Daha bir yalnız hissederim kendimi.

“Neden?” ile karşılaştığımda, verilecek yanıtın bir anlamı olmayacağı, daha doğrusu yanıt vermenin gerek olmadığı bir soru olduğunu düşünürüm.

Bu cümleyi duyduğunda duraksayan,

bir an düşünen ve bir yerlere, çok eski bir yerlere gittiği

dalgın bakışlarından anlaşılacak kişi zaten bu soruyu sormaz.

Belki biraz sonra, uyanır gibi, o gittiği çok eskilerden, hafifçe gözleri buğulu, bakışını çevirerek hafif bir selamla geçiştiriverir, aklından geçenlerden bir an önce uzaklaşabilmek için.

Daha sonra, varsıl alınan çok değerli, çok büyük hediyeler, bu bir sepet elmanın değerini karşılayabilir mi?

Hep merak etmişimdir, elmanın hediye edildiği kişi ne demiştir Turgut Uyar’a, beklediği hediye yerine bu karşılaştığıyla.

Uyar gönülden bir teşekkür almış olsaydı, bu dizeleri yazar mıydı?

Yoksulluğun yoksunluğa neden olması ne kadar acıdır.

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Mutlu Olan Yazmaz

Bazan kendimizde,
bazan O'nda buluyoruz aradığımızı,
ya da bulamıyoruz.
"Mutlu olan yazmaz" diyenden bahsetmişim hani.
Ama yazı hep var, okuyoruz ve yazıyoruz.
Aradığımızı,
bulamadığımızı.
Bulduğunu yazanı gördünüz mü?
Sevdiğine ulaşamayan şiir yazar,
ulaştıktan sonra aradığını bulamayan da böyle nesir yazar derdini anlatmak için.
Kadınlar, erkeklerden;
erkekler kadınlardan yakınıyorlar.
Hiç konuşuyor muyuz?
Nedir sorunumuz?
Konuşabilirsek, çözülecek sorunlar.
Sorunlar çözülecek derken,
birbirimize kollarımızı açıp sarılacağız anlamında söylemiyorum.
Uyuşamadığımızı anlayabilmemiz bile bir çözümdür sorunlarımıza.
Ama yapamıyor muyuz?
Korkuyor muyuz yüzleşmekten, yoksa?
Ya kaybedersem derken, kavuşmayı olanaksız hale getiriyoruz.
Senelere mal oluyor,
belki de yeniden bir başkasında bulabilecek iken aradığımızı,
hem kendimiz için hem O'nun için.
Ya da hiç ulaşamıyor kısır döngü içinde kaybolup gidiyoruz, girdabın karanlığında.
Ne yapmalıyız, peki, o zaman
2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Nedensiz Beklemek

Geçen zamanın geçmeyen acısını yaşadım bugün.
Soğuk yosun kokusunu derin derin solurken,
bir yudumuna hasret çırpınan anılarımın utancını yaşadım,
yapayalnız,
bir kez daha.
Tadını doyasıya yaşamamanın duasıydı tek tesellim,
o günleri,
zamanında.
Uzayan, uzadıkça acısı, özlemi artan, beklemek.
Beklemek.
Biçare,
nedensiz,
hedefsiz,
beklentsiz beklemek.
Sessizlik,
kendi içinde katlanarak artan sessizlik.
Ve,
sessiz,
beklentsiz, yalnızlığı yaşayarak beklemek;
nedensiz,
niçinsiz,
biçare.
2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Önemli Olan Yolculuktur

Önemli olan yolculuktur.
Hedefin büyüklüğü değil,
o yolda zamanı kullanabilmek,
zamanı değerlendirebilmek ve tadına varmaktır.
Bu nedenle yaşam 'devamlı yolculukla' sürmelidir.
2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Perdelerinizi Açın

Günaydın...

"Her gün güneş yeniden doğar.

Her doğan güneşle yeni umutlar doğar.

Yeter ki siz perdeleri açmayı unutmayın..." demiş,

La Edri ...

Perdelerinizi açtınız mı?

Ve birlikte gönül pencerenizi.

Derin bir nefesle sonbaharın serin temiz havasına ulaştınız mı?

Aklıma Emirgan Korusu geldi,

etrafa serpilmiş köşkleri ile.

Tam zamanı birlikte gitmenin,

sohbeti ile, yaşınız uygunsanız nostalji,

değilse ileriye nostalji yatırımı yapmak için.

Dökülmüş yaprakların üzerinde yürürken duyduğunuz hışırtı sesleri sizi mahzun etmesin,

önceki yeşil hallerini hatırlayıp;

o sesler önümüzdeki ilkbahar yeşerecek yavru yapraklarına ninnilerdir.

O taze yapraklara güç olarak enerji olarak ulaşacaklardır.

Siz bu güzel sonbahar gününde,

burada derin derin,

yazın hasretini duyduğunuz serin havayı solumanın,

şakin, sessiz, dingin anların tadını çıkarmaya çalışın.

"İyi ki var" olduğunuzu,

bu güzelliğe ulaşabildiğinizi düşünün.

An'ı yaşamamanın hazzını tadın.

Geçen yıl bugün,

bugünü düşünmemiştiniz.

Ne gerek var ki...

Şimdi de gelecek seneyi düşünmeyin.

Ama bugünü yaşadığınızda,

güzellikleriyle,

gelecek sene bugün anımsayacağınız bir mutluluğunuz olacaktır.

Güzel an'larınız ömrünüzü kapsasın,

güleryüzünüz daim olsun.

Çok sonraları anımsanan o güler güzel yüzler çok mutluluk veriyor insana.

Haydi,

derin bir soluk, yaşam size bahş'etmişken.

Sağlık ve sevgiyle...

2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Sevda ieği Atırabilecekken

Bir tanesi ile binlerce sevda çiçeği atırabilecekken,
binlercesine sahipken sevgi fidelerinin,
dikilebilecek bir avuç toprak bulmak için Allah'a açılan eller,
bulutlara değdi parmak uçları.
Umuda yolculuk için
ne hal kaldı,
ne de zaman.
2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Sevmek

Sevmek;
Mut ÷lkemin Umut Sultanına dönüşmüő,
Sevda halini almıősa hayal dünyamda;
güne yansıması Tutku'ya ulaşmıősa eğer,
hangi ihanet O'ndan vazgeçmeye neden olabilir ki!
Bir gülüşün "ömre bedel" olabilmesi kaç kişiye nasip olabildi?
Evet,
bir kez daha, o bir gülüşü sevda ile sarmalamak...
Sevmek.
Sevda, sen nelere kadirsin!
16 Kasım 2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Sevmeyi Özlemek

Sevmeyi özlemek de geldi başıma,
ikinci kez...
İlki yaşantımın başlangıcındaydı,
sonuncusu,
sonunda ömrün...
Arada hem iç içeydim sevgiyle,
hem hasret...
Ne kadar zor,
olmayan sevgi,
hasret bile.
Özleyememek,
olmayan sevgiye hasret kalmak.
Zor, çok zor...
Yine sevgiye hasret,
yine hasrete özlem.
Bir kelimeye,
bir söze,
bir göze özlem,
bir sese, bir dokunuşa bir bakışa hasret.

16 Ocak 2018 22:00

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Susmak

"Susmak",
günahıyla,
sevabıyla,
özlem ve sevdalarıyla;
ruha akıtılan göz yaşları ile,
en içten dualarla,
sığınılabilinecek en kutsal mabed.
11 Aralık 2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Tedirginlik

Göz göze gelmiş gibi bir his kapladığında,
bir tedirgin oluyor insan,
tarifi imkansız!
Neden ...
"Ben değildim"der,
geçştiriverirsin.
Yalandan kim ölmüş ki!
2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2018 Tutsak

Ne bedenim tutsak edebildi beni,
ne de başkalarının hükümleri...
Demir parmaklıklar ve pranga bile,
gül bahçesinde bülbül dinlemek gibidir,
tutsağı olunan sevdanın gönül zindanında.
24 Aralık 2018

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 ' Ne Kadar Sevdin ', Değil

"Ne kadar sevdin" değil,
ne kadar sevdim demeli insan.
"Git" demek vazgeçmektir.
"Kal" demek cesarettir,
yürek işidir.
"Kal" demek fedakarlık etmeye yönelmektir,
"zor"a soyunmak demektir.
"Kal" demek yalvarıştır "sevdiğine",
tevazudur, çırpınıştır;
bir soluğu daha beraber alabilmek için.
Sevgi emek ister.
"Aşkı bilene kadar" dediğinde,
aşkın ne olduğunu bildirenin yanında olacağını da kabul etmek
demektir, gidenin.

2019 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Baharı Yaşamak

Baharı yaşamak.
Nasıl bir ironidir ki
farkına varmak,
yaşananların farkına varılmadan geçtiği,
yaşanmayanların uzun uzun yaşandığı.
Bakmak
ve
görmek
tabloyu
ama renklerini göremediğin...
Önemli olan yaşamak mı sadece,
yoksa
farkına varmak mı,
yaşamadan.
Bakmak mı,
ruhumdan bir parçayı paylaşabilmek
ve
bu paylaşımın harikulade güzelliğinin farkında olabilmek.
2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Bazan, Hani

Bazan,
hani,
dolu doludur da gönlünüz,
ilk damlanın düşmesi gerekir,
çılğınca yağması için.
İşte böyle bir anda,
satırlara dökmek ister de insan,
duruverir dünyanın dönmesi.
Yazmak,
neye çare ki artık.

15 Aralık 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Ben Yarime Gül Dimem

“Ben yarime gül dimem, gülün ömrü az olur”.
Bir yanık türkü.
Bir yanık kaval sesi.

Bir süredir dilimin ucunda,
takıldı kaldı.
Nereden?
Niçin?

Her “takıntı” için bir gerekçe aramamak lazım,
aslında.
Bir bilinç ardı hikayesi olmalı,
ki vardır mutlaka.

Bunda da aynı.
Yıllardır hep gerilere attığım,
görmek istemekten çekindiğim,
bir yerde gerçekte yüzleşmekten korktuğum belki de.

2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Geçen Zamanın Geçmeyen Acısı

Geçen zamanın geçmeyen acısını yaşıadım bugün.
Soğuk yosun kokusunu derin derin solurken,
bir yudumuna hasret çırpınan anılarımın utancını yaşıadım,
yapayalnız,
bir kez daha.
Tadını doyasıya yaşıamanın duasıydı tek tesellim,
o günleri,
zamanında.
Uzayan,
uzadıkça acısı,
özlemi artan,
beklemek.
Beklemek.
Biçare,
nedensiz,
hedefsiz,
beklentisiz beklemek.
Sessizlik,
kendi içinde katlanarak artan sessizlik.
Ve,
sessiz, beklentisiz, yalnızlığı yaşıayarak beklemek;
nedensiz,
niçinsiz,
biçare.
17 Nisan 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 İstanbul, İstanbul'um

İstanbul...
İstanbul'um...
Gönlümün aydınlığı...
Sevgim,
sevgilim,
sevdam...
Kalp acım,
hasretim,
özlemim;
kollarında yapayalnızlığımla...

11 Kasım 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 İstanbul, Sevdam

İstanbul'um,
ilk sevdam.
Beni gönlüne kabul eden,
bana sevmenin ne olduğunu öğreten.
Hoyrat gençliğimde içinde kaybolduğum,
beni toplayan İstanbul.
Yeşil gözleri boğazın yamaçlarında gönlüme seren,
beni, sevdanın doruğuna ulaştıran İstanbul.
En zor günlerimde,
çaresizliğin girdabında kaybolduğumda,
sahillerinde meltemiyle ruhuma sükuneti veren İstanbul.
Yıllarca uzak kalıp da,
döndüğüm ilk gün,
bu nanköre gönlünde en güzel yeri veren İstanbul.
Özlemiyle içimin ezildiği anda,
köşeyi döndüğümde tüm sevgisiyle karşıma çıkıp
beni bağrına basan İstanbul.
Bana "Mut Ülkem" olup,
"Umut Sultanı" mı veren İstanbul.
Sevdaya kollarında kavuşup,
yine kollarında kaybettiğim İstanbul.
Her anımda doyasıya yaşadığım,
soluk aldığım gökyüzüm,
gönlümü kaptırdığım,
ruhumun özgürlüğüne kavuştuğu İstanbul.
Seni içtiğim su,
ciğerlerime doldurduğum hava,
gördüğüm tüm güzelliklerden çok seviyorum.
Seni çok seviyorum.
Kahrolurcasına seviyorum.
Kahredercesine seviyorum.
Tüm benliğimle,
bencilliğimle,
nankörlüğümle,
içtenliğimle,
tüm gönlümle seviyorum, İstanbul.
Sevdiğim, sevgilim,
sevdam İstanbul.

11 Kasım 2019 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Kalmamalı Geride

Kalmamalı geride
Kalmamalı geride insan,
ya da bir şey bırakmamalı giden ardında.
İnsanın "anı"sı olmamalı sevdiğiyle,
hiç hatırası da.
Gördüğü bir yer O'na bir şey hatırlatmamalı;
iyi, kötü, güzel ya da çirkin.
Mekânı olmamalı birlikte bulunduğu,
bir deniz kenarı hele,
asla.
Çünkü onun bir de değişmeyen dalgalarının sesi var,
kıyıya vuran.
Gökyüzü hatırlanmamalı,
ne yazı,
ne baharı,
ne de kışıyla.
Gökyüzünün rengi de olmamalı;
ne mavi ne de gri.
Yollar,
yollar olmamalı;
köşeyi döndüğünde denizin görüldüğü,
ya da yamacın kenarındaki patika.
Hele deniz kenarındaki toprak yollar,
denizin dalgasıyla kenarını okşadığı,
sevmeye kıyamayıp,
her defasında geriye çekilen dalgalarıyla.
Çimenler,
yeşillikler,
ağaçlar, gölgesinde oturulan;
hiç olmamalı.
O mekanlara gidilmemiş olmalı,
deniz kenarındaki toprak yolda yürünmemiş olmalı,
o yeşilliklerde,
ağaç altlarında oturulmamış olmalı.
Yürünmemiş,
Konuşulmamış olmalı
o deniz kıyısında,
ve seyredilmemiş mavilikler.
Dokunulmamış olmalı,
ki bir de sıcaklığı hatırlanılmamalı,
ellerine.
Uzun zaman sürmemiş olmalı "hasret"ler,
bir de onun "özlemi"nin hatırlanması var çünkü sonrasında.
Hasret, özlem, anı, hatırlama, unutmama, sevgi; olmamalı...
İnsan öldüğü zaman dümdüz gitmeli işte,
her şeyiyle, ardında hiçbir şey bırakmadan;
sevdiğiyle,
sevdasıyla vs, vs.
Nasıl sevmektir ki bu,
kahrı yaşatıyorsa böylesine.
Sevmek,
sevdalanmak olmamalı en güzeli;

arkada ne acı bırakır insan ne de üzüntü..
2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Nasıl Bir Dünya

Nasıl bir dünya;
yaşarken özlem,
geçmişe özlem...
Yaşarken sığamadığımız "an"lar,
sonradan sığınmaya çalıştığımız.
Var iken,
birlikte olduklarımızla,
ve sonrasında,
daha sonrasında...
Ve...
Ve kalanlarımızla,
kaldıklarımızla.
"An"lar,
"anılar"...
Geçmiş,
ve özlem,
vazgeçemediklerimizle...

15 Nisan 2019 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Niye

Bir kuyu ki gönlüm,
Sevgim dolu.
Peki nedendir bu hasret,
Sevgiye?
Bu kuyudan sunulurken
Cömertçe,
Bir damlasına hasret kalmak,
Niye?
18 Ocak 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Özlemek Tahassür

Özlemek...
Özlem duymak...
Tanımlaması güç bir duygu,
duygu durumu.
Doymak,
doyumsamak bu duygu ile çok ilgili.
Birbirini aksi yönde güçlendiren duyumsamalar.
İnsan neden özler?
Özlem duymanın temelinde ne vardır?
Özlem;
bedeni zaafiyete neden olacak eksiklikten,
ruhen yanacak hale gelen isteme,
ulaşma arzusuna kadar geniş bir alan.
Daha bir güçlüsü;
tahassür.
Attila İlhan'ın cümlesindeki yeri ile;
"Neveser'in gönlünde elem bulaşığı bir tahassür,
bir hicran..."
"Yanıp, yakılma"sını böyle betimlemiş üstat.
Doyduğunu arar mı insan?
En güzel tatlıya doyduğunda,
bir lokma daha?
Ama,
o naif ruhun sıcaklığının yansıdığı,
yumuşacık temasına elinin,
kim doyabilir,
bir ömür boyu avuçlarında sarmalasa bile.
Özlemek;
teninin sıcaklığı ile yanıp tutuşurken,
gönlünde,
bir sonraki "an"ı beklemektir,
yanıp, tutuşarak, tahassürle...
Ellerinde hissederken duyulan bu tahassür,
başka diyarlarda,
ayrırken nasıl,
ne ile kıyaslanarak tarif edilebilir ki...
Ve eğer bu sonu olmayan,
sılası imkânsız bir hasrete dönüşmüşse...
Artık o ellere dokunulamazında,
değil dokunmak,
hele içinde eriyip kaybolunan gözler hayal bile edilemediğinde...
İşte "özlem",
"özlemek" ve
daha da uygunu "tahassür";
işte tam da bu.
Ve...
Ve, kahredercesine yanmak, kavrulmak...
Özlemek...
06 Mart 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Peki

Peki,
"hayat" olmasın o zaman...
'Sevdiğiniz',
'zamanınız'
ve
'sen'
olur muydunuz?

14 Kasım 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Sevgililer Günü

İyi ki,
İyi ki yaşanmış güzellikler var.
Ve kalan en sonunda,
O güzel yaşanmış anlar
Ve anılar...
"Keşke"
Dememek için,
Biliyor musunuz,
Hala geç değil...
Lütfen,
Lütfen buna inanınız,
Yeni veya yeniden,
Bir an daha yaşayınız,
yaşatınız,
Yarına bir "anınız"ın varsılı olunuz.
Sizin olmazsa, sevdiğinizin olur hiç olmazsa.
Gün bugün,
yarın?
Carpe diem.
"Sevdiğiniz günü"ünüz kutlu olsun.
14 Şubat 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Şehnaz Longa

Şehnaz Longa,
Az önce sevdiğim bir arkadaşım, 'Şehnaz Longa'yı paylaşmış sayfasında.
Udla seslendirmiş üstat.
Bu gün bir yiğit delikanlılardan bahsetmişim.
Ve bir de yine 'özlem'den bahseden dizeler.
Bu gün yazmayayım dedim, paylaşmayayım da, bir şey.
Ama olmuyor işte, bir yerden bir uyarı, zaten küllenmeye başlamış, üzerini örtmek için elimden geleni yapmaya çalıştığım...
Evet, 'Şehnaz Longa'yı dinledim...
İyi ki dinledim.
Hani "Özlemek"ten bahseden dizeler var ya, işte o dizelerdeki "sesi" duymaya çalıştım, aslında "hiç duymadığım",
O 'Şehnaz Longa'da.
Çok eskilerden gelen bir esinti gibi ruhuma ulaştı sanki,
'Ruhumun Parçası' sanki bana geri dönmüş gibi.
Sabah o yitirilen nefeslere olan borcumuzu düşünürken,
'Longa'nın ritmi,
neden bana şimdiki bir "nefes arkadaşım" yoksunluğunu hissettirir ki!
Hüzün girdabına sokarken insanı "Özlemek",
'Longa'nın yaydığı yaşam heyecanı ile nasıl örtüşebilir ki!
Keşkelerim yok saymaya çalışırken, bir Longa'nın yaptığına bakar mısınız;
"Bir ses",
"Bir nefes"
özlemimi önüme koyuveren.

Neyse, ne demeliyim ki bundan başka;
"Bu da geçer, Ya Hû!"
2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Şimdi Neredeler

Büyük ümitler beslenerek
istenen,
ulaşılan,
ve,
kullanılmış "bir an"lar ile,
yaşanılmış zamandan,
geride kalan
"keşke"ler...
Ulaşmak mümkün oldu mu;
"özgür"lüğe...
O "bir an"lar için ödenen
bedeller...
Şimdi neredeler!

05 Nisan 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Ve Gittiler (Sanatçılara Veda)

Ve gittiler...

Gençliğimizi hissetmemize,
o "sevgi", "sevda" yıldırımlarına çarpılıp,
duygu seline kapıldığımızda
bu çirpinişlerin ne olduğunu anlamamıza;
o güzel güfte ve
harika bestecilerin eserlerini yorumları ile
yardımcı olan değerli sanatçılar...

Artık zaman dönüş,
düşüş,
eriyiş ve
"zamansız evren"e geçiş zamanıdır.
Sevgilerimizi, sevdalarımızı gönderdik.
Sırada bu güzel insanları uğurlamak da varmış.

Üzölmek değil arkalarından yaptığım, hepsinin;
sadece minnetle ve bir daha erişemeyeceğimi bildiğim eşsiz duygular için gönlümden
gelen sevgi dolu teşekkür edebilmek.

Sevgi,
sevda ve
güzel insanlar;
iyi ki vardınız,
iyi ki tanımak ve
tatmak mümkün oldu doyasıya.

Gönlümü acıtan tek şey, geride ve
"halâ"
kalmış olmak.
19 Nisan 2019

Mustafa Erdal Güzeldemir

2019 Yapılacak Ne Kaldı Ki

Yapılacak ne kaldı ki,
Şimdi ve gelecek için!
Beklenti,
hedef,
hayal kurmak...
Gerek de kalmadı artık.
Sadece,
evet sadece teselli mi,
ya da,
muhasbesi ömrün,
yapılabilecek.
"Keşke"ler mi,
Yoksa
"iyi ki"ler mi,
geride bırakılan,
anı
ve
'an'lardaki?
Bir uzaklaşılabilse,
ve
varılabilse,
o özlenen "sükun" beldesine.

20 Nisan 2019 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Bir Akşam

Bir akşam.
Her zamanki gibi...
Bir Pazar...
Her zamanki gibi.
Bir Mart...
Her zamanki gibi değil.
Bir kişilik bir akşam...
Bir kişilik bir Pazar...
Ve bomboş bir Mart...
Bir kişilik yalnızlık,
Her zamanki gibi.
Bitmeyen,
Biteviye,
Sürgit yalnızlık,
ve dahi,
ve ...

01 Mart 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Çok Uzak

Çok uzak fazla yakın"ı izledim bu gece...
Çok özlemişim...

04 Ocak 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Deja Vu

Çok eskilerde kalmış bir `anı'nın hatırlanışı,
Ya da bir `Déjà vu`,
Simsıcak,
Nahif,
Yumuşacık bir titreşim,
Çarpıntı göğüs kafesinde,
Ve solukta tıkanma.
Bir heyecan,
bir duygulanma...
Yıllar öncesinden
Bu güne `kardelen'i görmek gibi...
Ve de
Sanki `kelebek etkisi'nin
Tsunamisi...
Kulağa ulaşan
Çavlanın rahatlatan sesi...
Özlenen
Hasret kalınan
Sevgi pınarının ferahlatan doygunluğu...
Ve kısacık ömrü ile
Doyumsuz güzelliği
`Kelebek'in,
Kayboluverişi,
Yaklaştıkça gerçeğe,
Uyandıkça serap sarhoşluğundan.
Ve yine
Başa dönüş,
Bekleyiş hasretle,
Özlemle;
Belki yeni bir
`Déjà vu'...

17 Şubat 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Eylül

Hem aylardan 'Eylül', takvimin,
hem çağlardan 'Eylül', ömrümün...
Dedi zaten kimsesizliğim;
'Bekleme boşuna'.

01 Eylül 2020 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Göreceği Gelmek

`Özlemek'in, TDK Büyük Sözlüğündeki tanımlamalarından biri şu;
`Göreceği gelmek`".

İfadenin naif, içten, gönüldeňliğine bakar mısınız?

Duygusal bir özümsemeye `Özlemek'ten bahsedecektim, bu günlerde biraz daha fazla hissetmeye başladığım. Bir de sözlük anlamına bakayım dediğimde karşılaştığım betimleme öylesine ruhuma dokundu ki.

Ne kadar güzel değil mi;

`Göreceği gelmek.'

Bu günlerde artık yavaş yavaş bazı `yoksunluk'ların farkına varıp, içten içe yoksullaştığının farkına varmayan var mı?

Hele ki tek başına olanlar için.

Her sabah pencereleri açıp doğaya, pek değil ama, yakın olmaya çalışıyorum. Elim uzanmıyor ama gözlerimle dokunuyorum güzelliklere.

Doğa sanki bir silkinde ve ilkbaharın da desteği ile bir güzel kendine geldi ki, doyum olmuyor izlemeye. Önceleri yakından izlemekten büyük keyif aldığım ağaçların yapraklanma sürecini bu sene tomurcuklanmalarını göremeden yapraklanmalarını izlemekle, uzaktan, mutlu oluyorum.

Doğa ile bir yenilenme, bir yeşillenme hissediyorum iç dünyamda. Ama bu kıpırdanışlar, bu güzel tabirle bazı şeyleri de `göreceğim geldiğini ılık ılık hissettiriyor.

Ve öylesine mutlu ediyor ki, `yoksun' kalmanın, insanın aslında ne kadar `varsıl' olduğunu anlamasına yardımcı olmasına.

Evden çıkmak, hedefsiz yürümek, tanımadığı insanlara bile, eğer yüzyüze gelebilirse, gülümseyebilmek, serin havada başlayıp yavaş yavaş ısıtan ilkbahar güneşini Boğazın Anadolu yakasında sahilde yürürken duyumsamak.

Ve, hissedebilmek, temasın ılık güzelliğini parmaklarından başlayarak avuçlarında, kollarında sarmaladığında sevdiklerini.

Bir gül goncasına yakından bakmak, yapraklarını okşayarak.

Ve bir

`Mor Menekşe'yi

incitmekten çekinerek, dokunmadan kokusunu görerek duymaya çalışmak.

Ne kadar güzel değil mi,

insanın `varsılı' olduklarının farkına varıp da

`Göreceği gelmek'.

2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Günler Uzamaya Başladı

Günler uzamaya başladı
bir kez daha,
ve,
bahar bir kez daha yakın artık.
Her,
günlerin aydınlık zamanı uzamaya başlaması,
bende farklı bir duygudurum sürecine girmeme neden olur, nedense.
Bir beklenen,
gelecekmiş duygusuna kapıldığım,
bir beklenen varmış gibi.
Değişen nedir ki aslında,
yaşantımızda?
Gelmesi beklenen,
ne olabilir ki?
Aydınlığın nedeni;
güneş...
Güneşin doğduğu,
ve de battığı...
Kendi kendimize yarattığımız beklentilerin asıl nedeni kendimiz değil miyiz?
Dönen biziz,
sabit ve asl'olan güneş,
Değil mi?
Beklenti,
her defasında o insanın içinin hafif ürpermesinin nedeni olan beklenti.
Kışın,
bir yalnızlık hissine gark etmesi insanı,
ve özlemlerini,
ruhunu saran,
Körüklemesi.
Engel olamamak,
hayır,
belki de körüklemek,
daha da kendini kaptırdığı melânkoli ile.
13 Şubat 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Güzeldi

Güzeldi,
yaşadığını duyması,
kalbine ulaşması sesi,
hep içinde olup da göremediği,
uzanıp da kollarına alamadan
avuçlarında eridiğini, hissettiğinin.

Güzeldi,
hayal kurması,
olmayanın varlığında bulması kendini,
sınırlayamadığı sevgisine ortak etmesi,
beklediği bir şeyi olmadan,
beklediği özlediğini.

Güzeldi,
çiçekleri dalında birlikte seyrederek paylaşmak,
ve
yeniden yaratmak hayali,
olmadığını
ve de olmayacağını bilerek.

Güzeldi,
görmeden
ve bilmeden gözlerinin rengini
hayal etmek,
sevdiği çiçeğin rengine benzetererek.

Güzeldi,
dokunamadan ellerine
sıcaklığını hissetmek
ve
kadife yumuşaklığında tenini hayal etmek.

Güzeldi,
sesini duymadan özlemek
ve
beklemek
bir sonraki kelimesini,
gelecek umuduyla.

Güzeldi,
beklemek; özleyebilmeyi,
görmeden bir sonrakine ulaşmak
buluşmanın.

Güzeldi,
Ruh parçasının O'nda bütünleşmesi,
ve
Mor menekşesi'ne kavuşması,
hiç olmayacakcasına, gönlünde.

Güzeldi,

kandırması gönlünü;
olmayacak hikayelerle avutması bir de,
kendisini,
dönemeyeceği günleri ile.

Güzeldi;
beklemek güzeldi,
özlemeyi hayal etmek güzeldi,
ve
beklemeyi özlemek özlemiyle.

Güzeldi,
yaşamak güzeldi;
Sevdasının,
Ruh parçasıyla
çiçeğine takılıp kaldığı mor menekşesinde,
geriye dönüşü olmayacak,
güzelliklerinde, sevgisiyle,
vedasında...

17 Ağustos 2020 İstanbul

Not. Gönülde, tohumdan üretilen bir 'minik çiçeğin' tam çiçek açacakken...
Hayâl olduğunu anlamak...

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Kısıtlamanın Ardından

Bu gün özel bir gün oldu.

Öncelikle evde özgür irademle oturmanın keyfini çıkardım, bir kaç saat de olsa.
Ve,
Ev dışında özgürce dolaşma hakkımı da kullandım.

Ne kadar değişmiş haftalar önce ayrıldıklarım...
Hava bir ısınmış ki, sormayın, ne kadar soğuktu gri gökyüzü.
Güneş, yaprakların arasından kendisini göstermenin neşesi ile öyle bir canlı ve heyecanlı geldi bana.
Yapraklar, tomurcuklanmamışken dallarına veda ettiğim, bir güzel gelişmişler, bir güzel renklenmişler; rengarenk.
Çiçekler,
"erguvan" örneğin bir güzel olmuş ki.
Aslında zamanıdır,
çok sevdiğim, ama ona ulaşmak mümkün olamıyor:
'Mor Menekşe' var ya işte o...
Senelerdir görmediğim 'akasya çiçeği' ile karşılaştım bugün, sanki özlemimi gidermek için öyle güzel de kokuyorlardı ki o güzelim çiçekleri.

Ve işte yine akşam olmak üzere,
artık
çok alıştığım yalnızlıkla özdeşleşen...

Haziran 2020 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Rakamlarda Var Olmak

Adını
göremediğinde,
hani var da yok ya,
emojisini,
ya da yaptığı yorumu,
göremediğin...

Tanımadığın huyu,
görmediğin yüzü,
duymadığın sesiyle
ve
yokluğunda
varlığını duyumsadığın.

Nasıl bir Mecnun,
nasıl bir Ferhat'tır ki,
'yoksun'luğuna sevdalı,
gelmemesine
ve de
asla görmemesine.

Rakamların
sayılanı tutmadığında,
birlikteliğin varsıllığıyla
huzura ermek...

Tekrar tekrar saymak,
ve
tekrar tekrar beraber olmak
yokluğunda...

09 Ekim 2020 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Timur Selçuk'un Ardından ı

Her geçen gün artan özlemlerimizde kayboluyoruz.
Her bir eksilme,
anı'larımızdaki `an'larımızla bütünleştiriyor bizleri.
Dün gibi yaşadığımız çok `eski'lere hemen yarın ulaşabilsek umudu beklentimize istek katıyor.
Eskileri yaşamak değil keşkelerim,
artık o eskilere kavuşmak, dileğim.
Artık öylesine arttı ki `özlem',
`yaşam'ın nefes almak olmadığına eriyor insan...
Bir ümit...
Bir beklenti...
Neden olmasın ki...
Belki yarın...

06 Kasım 2020 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Timur Selçuk'un Ardından II

Bugün giden bana neler neler getirdi...

O,
h p anıp da dönmekten korktuğum,
gençliğimi,
sevdami,
an'larımı,
anılarımı...

İspanyol Meyhanesi'yle
Kumkapı'da içtiğim 'bardak şarabı',
'Caddeden sokaklara'yla
Cankurtaran sahilindeki yapayalnız sarhoş yılbaşını,
'Beyaz Güvercin'le
sevdamin ilk mektubunu...

Defalarca,
uzandım dokunabilmek için her notasında,
dinledim,
dokunamadan uzandım...
Uzandım,
dokunamadan dinledim...

Giden gittiğiyle kalsa böyle olur muydu,
gittiğinden mi buğulanır gözlerim,
yoksa,
getirdiklerinden mi...

06 Kasım 2020 İstanbul

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Vardı

Eskiden mektuplar vardı.
Yaşamımızın içinde,
Yaşamımızdan,
yaşamımızın bir parçası olan.
Kelimeler vardı,
ben olan,
biz olan.
Neler yazmazdık ki,
Ve
Neler yazamazdık ki!
'Ruh parçam' diyordu Metin Hara,
Ne kadar nahif bir tanımlama değil mi?
Ya da yakıştırma,
Ya da kendinden sayma,
Öylesine içten ve benden,
bizden ki...
Bir parçamız,
En sevdiğimiz,
sevgilimiz,
Paylaştığımız...
Ve saklanırdı mektuplar,
Kelimeler de beraberinde,
Kalplerde,
Gönüllerin o sımsıcak korumasında.
Her biri tekrar tekrar okunur,
Tekrar tekrar dinlenirdi nağmeleri,
Her birinin,
Solfejde bulunmayan notaları ile.
Bilinirdi ki,
Herbiri,
Sadece akıl süzgecinden değil,
Gönülden süzölmüş,
'Ruh parçası'ydılar,
Sımsıcak.
Nelere iyi gelmezdi ki,
Ateşine duyguların,
Yarasına gönülün,
Ve
Sevdasına maşukun.
Şimdilerde,
Özenle seçilip her kelimesiyle,
Paylaşılan 'mesaj' bloklarına,
Sırları dökölmüş,
Buz gibi yüzeylerinden
Yansımıyor artık;
Ne sevginin sıcaklığı,
Ne de anlaşıldığı,
Aynaların.
Hastalıkların yok edemediği
Gönlümüzden,
ellerimizin kıyamadığı
Silmeye satırlardan,

Nasıl oldu da,
Görmezden gelip de bir anda,
Yok sayıverdik
'Ruh parçam'ızı dünyamızdan.
Şimdi,
Biz,
Yalnız,
yapayalnız kalıverdik,
Mesajların
başı sonu belli olmayan,
nerde 'Ruh parçası',
Ruh yansıması bile olmayan
Harfleri eksik
Soğuk satırları arasında...
31 Mart 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Yalnızlık

Yalnızlık
Sevgi doluysa gönlü insanın,
Ve ömrünce hep sevgiyi,
Sevilmeyi aradıysa,
Uzandığı her gönül pınarına ulaşmadan.
Yine hasret,
Yine aramakla geçmişse ömrü insanın.
Geceler,
Geçmek,
bitmek bilmeyen geceler.
Yalnızlığın rutubeti sindiğinde,
Isınmaya güç yetiştiremediğinde,
Ellerini uzattığında
Yaradana,
Yalvarmaya...
İşte bunu yaşayan bilir,
Sevgi nedir,
Neden istenir sıcaklığı...
Yalnızlık,
Yalnızlık kor gibi,
Ne mantık,
Ne akıl,
Yaradana sığınmaktan başka...
02 Şubat 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Zaman

Zaman...
Ne kadar müphem bir tanım.
Kime göre ve neye kıyasla!
'Beklemek' kadar gizil...
Kimi,
neyi,
neden
ve ne kadar!
Ulaşıldığında zamanın durduğu,
Kaybolduğunda
zamanın geçmediği duyguya hasret, özlem...
İfadede yoksulluk,
Sonsuzlaşan içselleşme ile.
Yokluğunda yoksunluğun girdabında kaybolunan,
Ve beklenen,
Beklenen...
2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

2020 Zaman, ki Tekrarı Olmayan

Tekrarı olmayan anların ardı ardına sürgit akıp gittiği bir mecra;
'zaman'.

Geçenin kaydedilip, geleceğine planların yapıldığı süreç.

Nasıl başlayacağı planlanıp, nasıl sürüp nasıl biteceği meçhul bir akıntı;
çağlayanları olan devasa nehirlerle dönüşebildiği gibi,
gibi hemen toprak zeminde kaybolup gidiveren;

'zaman'.

Akıl ve mantığın düz yolunda rahatça gidiliverildiği gibi, kalbin duyguların karmaşık
labirentlerinde bir çift söz duyabilmek,

ılık bir nefes hissedebilmek için değerinin kalmadığı 'zaman'.

Yaşananların rutine indirgendiği,

'an'ların 'anı'laşmasına değer kesbetmediği,

sakin, düzenli, huzurlu olmasına alışıldığı anda beklenmedik değişimlerle ile insanı
çaresizleştiriveren, biçare kılan;

'zaman'.

İnsan iradesinin tek geçersiz olduğu süreç;

'zaman'.

'Zamansız evren'in dayanılmaz çekiciliğinin nedeni olabilir mi?

12 Temmuz 2020

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Beklediğim İsteğim

Haykırmak istiyorum
Adını doyasıya.
Söylemek istiyorum; herkese
Sana olan aşkıımı.
Sana kavuşmak,
ulaşmak İstiyorum...
Çabucak geçsin zaman
Hayaller hakikat olsun
Gelsin artık
Sevinçli mutlu günler.

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Beni Hatırla

Birgün,
yapayalnız ve ıssız;
zamanı belli olmayan
solmaya yüz tutmuş renkleriyle,
eski bir fotoğraf,
gözlerine bakar bulursan kendini...
Şaşırma
ve
beni hatırla...
Bilmediğin,
gönlünde yer edindiğin.
Uzun uzun bakıpta beklenildiğin...

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Değişen Bir Şey Yok

Değişen bir şey yok□□,
Günler uzamaya başladı yine,
Takvime baktım geçen sene de aynı...□
Havalar ısınmaya başladı,
□Geçen sene de böyle ısınıyordu...□
Erguvanlar,□
Laleler de geçen sene bu vakitler böyle güzeldi.□
Ağaçlar yapraklanmaya başladı yine.□
Gönlümdeki ateş de,□
Bildim bileli böyle.□
Geçen sene,□
Beş sene önce,□
Kırk sene
ve daha da önce...□
Peki,□
Değişen nedir ki, o zaman?□
Eklenen,□
Her geçen gün artan□"yalnızlık" mı acaba,□
Sadece...

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Deniz (tutku'ya Çağrı'dan)

Deniz,
Mavi rengin
Yeşil kokusu.
Gün batımı
Gurup vakti alacası.
Kolları dolduran; sevgi.
Serap,
Kol uzansa el değecek
Kayada oturmuşlar
Ayaklarında deniz.
Dolu dolu
Gözleri,
Gönülleri
Kalpleri dolduran
Sevgi.

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Deniz Kıyısına

Senin kokunu duyabilmek için gittim,
Gece yarısı.
Deniz durgundu,
Seni hatırlattı,
Sessiz ve sakinliği.
Kıyıya vuran dalgalar,
Hafiften
İsmiini söylüyorlardı.
Uzun uzadıya dinledim
O tatlı nağmeleri
Sonra şarkımızı mırıldandım
Denizin dalgacıklarıyla
Beraber.

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Günler

Günler artık bizimle,
Güneş batmakta gecikiyor
Aydınlığa hasret kalmadan
Sonbaharın bitimiyle kış başlıyor.

Yapraklarını geç döktü ağaçlar
Bahara daha az zlem duymak için
Ayrı kaldığımız süre az olacak
O güzelim yeşil dolu doğaya.

Kısalan günler bitti
Uzamaya başladı aydınlık
Yalnızlıktan korkan ruhlara
Müjde dolu günler geldi artık.

Mustafa Erdal Güzeldemir

Z Hiç Sevdiniz mi?

Hiç sevdiniz mi siz,
çılıncasına,
Hasret kaldınız mı
sevdiğinize,
Gözleriniz dolu dolu
oldu mu hiç?

Hani,
Gözleriniz yanar,
Gerilir göz kapaklarınız da,
Bir yumru takılır ya,
Boğazınıza...

Hani,
"Biri dokunsa ağlayacak gibi"
derler ya,
İşte öyle...
Ağladınız mı hiç gizli gizli,
Sessizce,
İçinize akıtarak,
Gözyaşlarınızı

Mustafa Erdal Güzeldemir